॥१॥ ॥श्रीगणेशाय नमः॥ ॐ नमो श्रीजनार्दना॥ आधीं वायें नमीतां चरणा॥ जेणें
सहित मिपणा॥ नाहिं च जाणें स्वयें केलें॥१॥ लिंगदेहाचें मर्दन॥ तेणें
जनाचें अर्दन॥ या लागी नावें जनार्दन॥ प्रगट जाण प्रसिद्ध॥२॥ तुझि
अैसि करणि॥ कर्म करता नुरउनि॥ सुखें नांदविसि जनि॥ समाधा
नि जनार्दना॥३॥ सुखेंवि तुझें नाव घेतां॥ घातु करिसि जीविता॥
जीउ घेउनि तळता॥ होसि सर्वथा कृपाळु॥४॥ तुझा नामाचें ब
ळ बाळ॥ माथा नुधवि ति कळिकाळ॥ चारि मुक्ति केवळ॥
होति निश्चळ निजदासि॥५॥ नामें येवढें धसाळ देणें॥ त्या तु
झें स्वरूप कवण जाणें॥ सांडु निजाण नेंनेणें॥ निबांतरा ह ॥१॥

णें तळता॥६॥ तुझी स्तुति वादु करणें॥ तवं परतलिया श्रुति पुराणें॥ श्रु १
तेथें माझें आरूष बोलणें॥ कोठें कोणें सारावें॥७॥ तुझा स्तुतिवादु
तें मौन॥ तुझा कथाव्याख्यान कीर्त्तन॥ कांहि न करणें ते अनुसंधान॥
साचार जाण॥ श्रीकृष्णा॥८॥ ऐसिया हि तुझा ठाइं॥ अवचट कांवन ठिकि
थिं ५ पाहि॥ तें अविलंदेहं॥ कृपा निर्वाहि गुरुराया॥९॥ खद्योत प्रकाश
पाहे वादा॥ मशक गरुडासिं देखांदा॥ ते सामि एकादशस्कंधा॥ मुखी
नुसंधारिका र्थि॥१०॥ याच विषयी गुरुनाथा॥ कृपा करावि सर्वथा॥
ग्रंथ रचना ग्रंथार्था॥ सार्थकता करावि॥११॥ ऐसि विनवाणि एकना
॥ कृपापद्म कहुठविला माथां॥ नवउद्योत का रुजाला ग्रंथा॥

॥२॥ यथार्थता निजदेहें ॥१२॥ नवलकपें चिकरणें ॥ अर्थचिंतामणि दिसं
णि उघडलित तक्षणीं ॥ पदार्थश्रेणि कवि मुद्रा ॥१३॥ ते तासि अलं
कारा ॥ कवण सांकडें लेनार ॥ तालरास वतां रवा बसूत्रा ॥ ते पा अः
कारा व्याप्रयास काय ॥१४॥ बापा विंपकान्न घेउनि ॥ बाल कव
ळें बापाच्या वदनीं ॥ तेणें साच चितो संतोसोनि ॥ होय मनि सुखा
वा ॥१५॥ तैसि चिं हें हिं कथा ॥ तुंचि ग्रंथ तुंचि कविता ॥ तेथें कोण
ण्या विं अहंता ॥ मिं कवि कर्त्ता म्हणें नि ॥१६॥ गुरूनि सांडविलि
अहंता ॥ सर्वि राखो नैंदि चिसोहंता ॥ तेथें मिं ये क कविकर्त्ता
॥ हें सर्व द्यानुरें पैं ॥१७॥ सुचिता अहंकाराचा झाडा ॥ सुचनासि ॥२॥

होय त्या जोडा ॥ जो आपणया तें म्हण विवेडा ॥ तो चिगाढा अतिच
तुरू ॥१८॥ तैसि चिहें होद्लवात्री ॥ यालागीं जी गुरूनाथा ॥ चर
णिं ठेविला माथा ॥ कर्त्ता करविता तुंचि तुं ॥१९॥ मागील ग्रंथ संग
ति ॥ पंचाध्यायांचा अंति ॥ नारदें वसुदेवा प्रति ॥ बोलिला उपपत्ति
तेणें सि ॥२०॥ हा परमात्मा श्रीहरि ॥ लीळा विग्रहें देह धारि ॥ अव
तरला तुमचां घरि ॥ भाग्यें करिं नटनाट्यें ॥२१॥ हा द्वादशाचा निज प्र
भु ॥ वैकुंठिचा निवासु ॥ परमात्मा परेश्वु ॥ जगदिश्वु श्रीकृष्ण ॥२२॥
तोचि नारद वचन प्रमाणें ॥ प्रार्थविया श्रीकृष्ण ॥ मिळोनियां देव
गणा ॥ द्वारकेसि जाण स्वयें आलें ॥२३॥ श्लोक ॥ श्रीशुक उवाच ॥

॥३॥

॥अथब्रह्मात्मजैर्देवैःप्रजेशैरावृतोभ्यगात्॥ भवश्चभूतभव्येः
ययौभुतगणैर्वृतः॥१॥ टिका॥ भुकल्लणेपारक्षिति॥ पाल्हावया
श्रीकृष्णमूर्त्ति॥ सुरवरद्वारकेसियेति॥ विचित्रस्तुतितेल्हिंदे
लिं॥२४॥ श्रीकृष्णमुर्त्तिचेंकवतिक॥ पाल्हावयादेवसकलिक
॥चतुर्मुखपंचमुख॥ वेगीषएमुखपातले॥२५॥ कराववयाप्राजा
उसल्लिः॥ सुर्विनिर्मिल्लेंप्रजापत्ति॥ तेल्हिआलेंद्वारकेत्रति॥ कृष्ण
मूर्त्तिपाल्हावया॥२६॥ सनकादिकआत्माराम॥ आश्याससक
लकाम॥ तेल्हिलोउनिआलेसकाम॥ मेघश्यामपाल्हावया॥२७
॥भुतनायकरुद्रगण॥ आलेआकराल्हिऊएजाण॥ पाल्हाव ॥२॥

याश्रीकृष्णः॥ भूतगणसगणेंसि॥२८॥ पाल्हावयाकृष्णरा
वो घेउनिगणचासमुल्हावो॥ द्वारकेआल्लामहादेवो॥ भूत
भविष्याचापाल्हाकोत्रिकाळज्ञाता॥२९॥ कृष्णदर्शनाचिउ
त्कंठा॥ थोरिलागलिनिलकंठा॥ धावतांमोकल्यासुटल्या
जटा॥ कृष्णवरिष्टापाल्हावया॥३०॥ श्लोक॥ इंद्रोमरुद्भिर्भग
वान्आदित्यावसवोश्विनौ॥ ऋभवोंगिरसोरुद्राविश्वेसाध्या
श्चदेवताः॥२॥ गंधर्वाप्सरसोनागाःसिद्धचारणगुह्यकाः॥ ऋ
षयःपितरश्चैवसविद्याधरकिंनराः॥३॥ द्वारकामुपसंजग्मुः
सर्वेकृष्णदिदृक्षवः॥ टिका॥ येकोणपंनासमरुद्गण॥ तेएं

॥४॥ सिंहद्रुआळा आपण ॥ पाहावया श्रीकृष्ण स्वयें जाण सादर ॥
॥३१॥ माडुनिया रविमंडळा ॥ बारा आदित्यांचा मेळा ॥ पाहावया
कृष्णसोहळा ॥ तुषिडोळसा कोनि आले ॥३२॥ सूर्ये आधिरि
ळा डोळा ॥ देखे पदार्थ सकळा ॥ कृष्णु न देखतां आंधळा ॥
सूर्ये पावला अंधत्व ॥३३॥ पाहातां कृष्णाचें मुखकमळ
फाटलें सूर्याचें पटळ ॥ मग देखणा जाला केवळ ॥ सर्वांगें
सकळ स्वयें रवि ॥३४॥ तिन्हि अग्नि तें जाले ॥ परि तेथें धूमें ज्वा
काळलें ॥ कृष्णु देखतां चिज्जळलें ॥ निर्धूम जाले निजतेजें
॥३५॥ आठां वसुचा मेळा ॥ पाहों आले कृष्णलीळा ॥ ळणें म ॥४॥

दनाचा पुतळा ॥ तव तो खेळें लीळा कृष्णांकिं ॥३६॥ अश्विनिकु
मार धन्वंतरि ॥ ते हि भवरोगें पीडले भारि ॥ कृष्णदर्शनामृतें
करि ॥ निरुजक्षण वरि तेजाळे ॥३७॥ ऋषभु देव आंगिरस ॥ रु
द्र मिनले असमहास ॥ विश्वेसाध्य देव बहुवश ॥ देवी आकाश
दाटले ॥३८॥ आमचि गायन कळा मोटि ॥ होतें गंधर्वांचा पो
टिं ॥ ते कृष्णवेणुगीता साटि ॥ जाळिंसे वरि न सरति ॥३९॥ या
लागी दर्शनाचि आस ॥ क्षणक्षण पाहाति वास ॥ त्या सि
गायनकळा सावकास ॥ दिधलि सुरस कृपामात्रें ॥४०॥
अप्सरा ळणें तिआ ळिंनाचणि ॥ तव काळियाचां फणिरंग

॥५॥ णि ॥ येकचतासेलाजननि ॥ ततक्षणिसांडिल्या ॥ ४१ ॥ त्यादीनवद
नाकामिनि ॥ आल्यादक्षणलागुनि ॥ नाचोंसिकविल्याना
चणि ॥ रासरंगणिभृगुरिमात्रें ॥ ४२ ॥ पाहावयाश्रीरंग ॥ आले
पातालीचेंनाग ॥ सिद्धचारणअनेग ॥ विद्याधरसांगसमुदायें
॥ ४३ ॥ कश्यपादिऋषिश्वर: ॥ अर्यमादिपितर ॥ गुह्यकआणिकिं
नर ॥ आलेअपारस्वगणेसि ॥ ४४ ॥ येथंविमानाचियापंक्ति ॥ दा
टलेंयाव्हारकेप्रति ॥ पाहावयाकृष्णमुर्ति ॥ आलेसुरपतिस्वा
नंदे ॥ ४५ ॥ श्लोक ॥ वपुषायेननभगवान्नरलोकमनोरम: ॥ यशो
वितेनेलोकेषुसर्वलोकमलापहं ॥ ४ ॥ टीका ॥ जेणेंशरिरेंश्रीह ॥५॥

रि ॥ नानाचरित्रातेंकरि ॥ यशविस्तारिलेंसंसारिं दुराचारिनरा
वया ॥ ४६ ॥ एकतांश्रिकृष्णकिर्त्ति ॥ चतुर्विधप्रायश्चित्ताचिग
ति ॥ खुटलिजीनिश्चिति ॥ श्रवणर्थिजालया ॥ ४७ ॥ भावेंघेत
त्यांकृष्णनाम ॥ सकळपातकाकरिभस्म ॥ देविंदेखलापुरु
षोत्तम ॥ विश्रामधामजगाचें ॥ ४८ ॥ ठाणठकारेंअतिउत्तम ॥ सु
रनरामाजीमनोरम ॥ डोळयांजालाजिविश्राम ॥ मेघश्यामदे
खोनि ॥ ४९ ॥ मुकुटकुंडलमेखला ॥ कासेकासिलासोनस
ला ॥ कंठिरुळेंवनमाला ॥ घनसांवळाशोभतु ॥ ५० ॥ लावण्य
गुणनिधान ॥ अवतारामध्येंमुख्यरत्न ॥ देविंदेखिलाश्रीकृष्ण

६ ॥निवासस्थानद्वारकें॥५१॥श्लोक॥तस्यां विभ्राजमानायां समृद्धायां
महर्द्धिभिः॥अवक्षता विलक्षाक्षाः कृष्णमद्भुतदर्शनं॥५॥टीका॥
कृष्णें अधिष्ठिलि पुरि॥कनककलसा चिया हारि॥रत्नें जडिलि जिना
नाकुसरि॥तेज अंबरि न समाये॥५२॥जे द्वारकेभीतरि॥कामधेनु घ
रोघरि॥कल्पद्रुमा चिया हारि॥चिंतामणि चिद्वारि खेलाणि॥५३॥द्वा
रकां जन निवासियां सि॥घरिं नवरत्नां चिया भासिं॥रिद्धि सिद्धि क
रु निदासि॥ऋषिकेशिनां दतु॥५४॥कृष्णरूप पाचें निलालसें॥डोल
यातें एं लोविलें पिसें॥आवडि जाहालें मोरविसें॥अतिडोलसें
हरि आंगि॥५५॥केसीबर वें पणि विशोभा॥पाहातां नयनि नि ६

घति जिभा॥रसाल पणें तो वल्लभा॥उपनिषद गाभा साकरला॥५६
॥कृष्णु पाहावया आवडि॥होता हे देवासि वरपडि॥डोलयां थोरला
गालि गोडि॥अर्ध घडि न विसंबति॥५७॥कृष्णरूप पाचें कनतिक
पाहातां नयनि लागलि भुक॥अंतरिं निबिड दाटलें सुख॥तरि
अधिका अधिक भुकेले॥५८॥अवलोकितां श्रीकृष्णासिं॥दृष्टि
सिदाटणि होतसे कैसि॥मुद्रूपद्यासणि न्याहाळासि॥ऋषिकेशि
पाहावया॥५९॥मागें पुढें श्रीकृष्णासि॥देखणें निवेडिलें चोपा
सि॥भाग्य उपजलें डोलयांसि॥पुर्णपुरुषासि देखति॥६०॥कृष्ण
घनमेघसावळा॥निजात्मभावें पाहातां डोळा॥सरुजें श्यामतां

॥७॥ आलिंगुनुला॥कृष्णकव्याळसावळी॥६१॥जोनकळेंचिवेदविवं
चना॥योगियाचेनयेध्याना॥त्याप्रत्यक्षदेखोंश्रीकृष्ण॥भाग्य
गगणअपुर्व॥६२॥ऐसादेखोनिश्रीहरि॥देवसुमनाचासुरघा
रि॥वरुषलेपैंअंबरीं॥राहोनिवरिविमानी॥६३॥श्लोक॥स्वर्गा
द्यानोद्भवैर्माल्यैश्छादयंतोयदूत्तमं॥गीर्भिश्चित्रपदार्थाभिस्तु
ष्टुवुर्जगदीश्वरं॥६॥टिका॥मंदारपारिजातकल्पद्रुमहरिचंदन
॥ऐसियांवृक्षांचिसुमनेंजाण॥कृष्णावरिसंपुर्णवरुषलें॥६
४॥श्रीकृष्णासिचहुंकडां॥दिव्यसुमनाचाझालासडा॥सम
स्तदेविसंगुरवपुडां॥केलापैंगाढाजयजयकार॥६५॥सार्थ ॥७॥

कपदबंधरचना॥नानागद्यपद्यविवंचना॥स्तवनआदरिलेंयदुनंद
ना॥अमरसेनामिळोनि॥६६॥श्लोक॥देवाऊचु॥नताःस्मतेनाथ
पदारविंदंबुद्धिंद्रियप्राणमनोवचोभिः॥यच्चिंत्यतेंहृदिभावयुक्तै न३
र्मुमुक्षुभिःकर्ममयोरुपाशात्॥७॥टिका॥विवेकयुक्तप्राणधार
णा॥मनसावाचाकर्मणा॥नमस्कारतुझीयाचरणां॥सच्चिद्घना
त्मिका॥६७॥इंद्रियेंपरमात्मागीजाण॥सांडुनिविषयवासना
॥दशइंद्रियिंलागलेचरण॥नमनश्रीकृष्णानिजभावें॥६८॥
विषईहोउनिउदास॥सांडुनिसंसाराचिआस॥चरणचिंति
तितापस॥कर्मपाशछेदाव्या॥६९॥ऐसेंमुक्तिचियावासना

॥८॥ मुमुक्षुतुझिया चरणा ॥ त्यासि अर्धक्षणु नयेसि ध्याना ॥ दृढभाव
नाकरितांहिं ॥७०॥ ते प्रत्यक्ष तुझें चरण ॥ आलासि जालेंजी द
रूषण: देव आपुल्या भाग्या आपण ॥ आनिस्तवन करिताति
॥७१॥ येथे बहिर्मुख ऐसें ह्मणती ॥ ज्याचि वेदबाह्य युक्ति ॥ वस्तू
न तयाचीघेउ नियुक्ति ॥ प्रभु प्रति बोलती ॥७२॥ देखानि सगुण
स्वरूपासि ॥ येक डिङ्क्षाघ्य कां ह्मणसि ॥ जे आलें आकारासि
॥ तेनिश्चयें सिमाईक ॥७२॥ जैसी चितुल्लिंशरीर धारि ॥ तैसाचि
मिं येक शरीरि ॥ त्यामाझी निदरूषण करी ॥ तुह्मी केस्यापरि
नराल ॥७३॥ ऐसें नह्मणावेंजी अनंता ॥ तुं मायेचा नियंता हेहिं ॥८॥

कल्लेंसें नलता ॥ समूलकथा परिअसें ॥७४॥ श्लोक ॥ त्वं मायया त्रि
गुणयात्मनि दुर्विभाव्यं व्यक्तं सृजस्यवसि लुंपसि तद्गुणस्थ: ॥ नैत
र्भवान जितकर्मभिरज्यते वै यस्वे सुखेव्यवहिते भिरतो नवद्य: ॥
८ ॥ टिका ॥ झोंप लाग त्यां झोंप न दिसे पाहिं ॥ जागें जाल्यादी सें चि
नाहिं ॥ तैसि माया अतर्क्य देहिं ॥ न पडे ठाईं सुरनरा ॥७५॥ मुलिं
च तुझी अतर्क्य माया ॥ तिसि गुणक्षोभु जाला सा खा: ॥ ते ब्रह्मा
दिका नये विह्लातां ॥ देवराया श्रीकृष्णा ॥७६॥ तुं धरूनि दैवी मा
येसि ॥ ब्रह्मादि कीटांते सृजिसि ॥ प्रतिपालुनि संहरसि ॥ तुं त्या
कर्मासि अलिप्त ॥७७॥ स्वप्निं स्वयें सृष्टि सृजिलि ॥ प्रतिपालु

॥७७॥ निसंहरिलि ॥ तेक्रियाकर्त्यासिनांहिजागलि ॥ तेविस्रष्टिकेलितां
२ अहंतत्वें ॥ ७८ ॥ मृगजळाचिंभरणि ॥ सुर्येकिरिनिजकिरीणिं ॥ शोरु
निनेअस्तमानि ॥ अलिपूपणें तैसातुं ॥ ७९ ॥ समुळधर्माचिवाढि
मोडें ॥ अधर्माचिंसिगचडे ॥ तवतुजअवताररूधरणेंघडे ॥ आमचे
सांकडेंफेडावा ॥ ८० ॥ करूनिअधर्माचाघातु ॥ धर्मवाढविसिय
थास्थितु देवासिनिजपदिंथापितु ॥ कर्मातीततुंश्रीकृष्ण ॥ ८१
॥ तुजअखंडदंडायमान ॥ आत्मसुखाचेंअनुसंधान तेआत्मीं त्सा २
सिनाहिंअर्धक्षण ॥ दिनवदनयालिंगी ॥ ८२ ॥ ज्यासिआत्मसुख
निरंतर तोंदेहधारिपरिअवतार ॥ त्याचेंचरणपवित्रकर गंगा

तीर्थादिसागरासि ॥ ८३ ॥ तोजहिंवर्तेगुणआंतु ॥ तर्हिंतोजाणाव
तीतु त्याचाचरणरेणुकरिघातु ॥ त्रिलोकांतुमहापापा ॥ ८४ ॥ ये
सिंतुझादासाचिकथा ॥ त्यातुझेंचरणवंदुमाथां ॥ असोचरण
विदेकथा ॥ कीर्तिएकतांनिजलाभु ॥ ८५ ॥ चरणदेखतितेभाग्या
चें त्याचेंमहिमानवर्णवेवाचें ॥ पवित्रपणतुझेंकीर्तिचें ॥ परि
ससाचेंस्वामियां ॥ ८६ ॥ श्लोक ॥ शुद्धिर्नृणांनतुतथेजदुराशया
दान २ नांविद्याश्रुताध्ययनदानतपःक्रियाभिः ॥ सत्वात्मनामृषभते
यशसिप्रवृद्धसच्छ्रद्धयाश्रवणसंभृतयायथास्यात् ॥ ९ ॥ टि
का ॥ अग्निशीखासमस्तमानि ॥ दुंधनघालीतांवाढेअग्नि

॥१०॥ आशावादे देहाभिमानि ॥ श्रवणकीर्त्तनीते त्यागाचि ॥ ८७ ॥ कैसस्त
वनिस्तवितातरें ॥ श्रवणद्वारें ऐकतानधरें ॥ पात्रागीस्तव्यतुंचि
निर्धारें ॥ स्तवनद्वारे तारक ॥ ८८ ॥ एवंतुझेंकीर्त्तिचेंश्रवण ॥ तेचि
परमशुद्धिसिकारण ॥ यावेगळेंजेंसाधन ॥ तेकेवळजाणप्र
यास ॥ ८९ ॥ ऐकेंगासुरवरिष्ठा ॥ तुझीयाश्रवणाचिउत्कंठा
॥ अंतरिपापाचामळकटा ॥ धोउनिचोखटाकरितुन्ति ॥ ९० ॥
तुझांश्रवणिंहोउनिउदास ॥ तपेंतपतांतापसः ॥ नानासाध
निकर्कश ॥ जाल्यानिरसमतित्याच्या ॥ ९१ ॥ मंत्रविद्याग्रहण
॥ विकळउचारितावर्ण ॥ शुद्धिनकेंपरिदारुण ॥ पातकपुर्ण ॥१०॥

आंगीवाजे ॥ ९२ ॥ करितांशास्त्रश्रवण ॥ चौगुणगर्वचढेंपुर्ण ॥ तोज्ञा
तेपणाचाअभिमान ॥ ननिगेंजाणचतुर्मुखा ॥ ९३ ॥ करितांवे
दाध्ययन ॥ ईश्वरजालियांउचारण ॥ शुद्धिनकेंचिपरिमरण
अवश्यजाणरत्नासुराऐसे ॥ ९४ ॥ दानदेतांनहुषरायास ॥ कु
पिंजालाकुकलासु ॥ प्राप्तिदुरिपरिनाशु ॥ अपस्मारुरोकडा
॥ ९५ ॥ तपकरितांऋषिश्रृंगासि ॥ तोवश्युजालावेश्यासि ॥
अन्याश्रवणचियाऐसिं ॥ शुद्धिआकाशिंपौंनाहिं ॥ ९६ ॥ कर्म
करावेंयथानिगुत्तिं ॥ तवत्याकर्माचिगहनगति ॥ प्राचीनब
हिंचिकर्मस्थिति ॥ नारदोक्तिसांडविलि ॥ ९७ ॥ कर्मिअघ

॥११॥ नकरावें ॥ तेथें माषमात्र जलघ्यावें ॥ न्युनाधिक तें सवें ॥ दोषु पावें
सुरापानि ॥ ९८ ॥ एवं दुष्ट हृदय ज्यासि ॥ तपादि साधनें त्यासि ॥ शु
द्धि न के हृषिकेशी ॥ श्रवणीं कीर्त्तिसि नाइकतां ॥ ९९ ॥ श्रवणें
परिक्षिति तरला ॥ श्रवणें क्रौंच उधरिला ॥ मकरोदरिं श्रवणें
पावला ॥ सिद्ध जाला मछिंद्र ॥ १०० ॥ तुझें श्रवण दोपरि ॥ येक तें
चित्तशुधिवरि ॥ दुसरें जीवब्रह्म ऐक्य करि ॥ दोहिं परि उधारु ॥ १ ॥
प्रत्यक्ष पाहावा मानसि ॥ श्रवणीं तारक ब्रह्म उपदेसि ॥ मुक्ति से
त्र जालि काशी ॥ श्रवणें जीवासि उधारु ॥ २ ॥ तुं आवाप्तसकल
काम ॥ निष्कामाचें निजधाम ॥ ऐसिया तुज करणें कर्म ॥ भक्त भ्रम
छेदाया ॥ ३ ॥ नाना चरित्राचि करणि ॥ करिता जालासि चक्रपा ॥११॥

णि ॥ मोक्षमार्गीचि निश्रेणि ॥ दिधलि रचुनि जनासि ॥ ४ ॥ चित्तशु
द्धिसि कारण ॥ प्रेमयुक्त कीर्त्तिश्रवण ॥ येथें श्रद्धाचि प्रमाण ॥ अ
कारण साधनें ॥ ५ ॥ अपेक्षा जें जें साधन साधिलें ॥ तें अपेक्षेनें फो
लकेलें ॥ निरपेक्षाचें हृदय भलें ॥ वलिंगलें परमार्थी ॥ ६ ॥ हृदया
चें सबोल आलि ॥ स्वधर्मबीजें अंकुरलें ॥ श्रद्धेचा वेलु उगव
ला ॥ कोंभुनि घालाना रतरितुं ॥ ७ ॥ सत्त्ववणें प्रबल जलें ॥ फ
तलिं वैराग्य दृढमुलें ॥ विलिंगेला निजबलें ॥ श्रद्धा मेलें चि
दाकासिं ॥ ८ ॥ जे चिदाकासिचा चंद्रमा ॥ स्वप्रकाशें तुं पुरु
षोत्तमा ॥ साधकासि एंतिमेघश्यामा ॥ तुझी प्रतिमा पाहु

॥१२॥ वया॥ ए॥ त्यातुझेंश्रीचरण॥ प्रत्यक्षजाह्लालेंदरुषन॥ घातु
नियांलोटांगण॥ चरणस्तवनकरिताति॥११०॥ श्लोक॥ स्यान्न
स्तवांघ्रिरशुभाशयधूमकेतुक्षेमाययोमुनिभिरार्द्रहृदो ह्य
मानः॥ यःसात्वतैःसमविभूतयआत्मवद्भिर्व्यूहेर्चितःसव
नशःस्वरतिक्रमाय॥१०॥ टिका॥ आमच्याअशुभाशयांचा
घातुः॥ करितांचरणधुमकेतु॥ तुझाचिजीविरघातु॥ त्रैलो
क्यांतुश्रीकृष्णा॥११॥ पापइंधनाचामेखु॥ तेथेंतुझाचरणव
डवानलु॥ नागल्लाते अतितेजाळु॥ तिलोतिळुजाळितु॥१२॥ ऐ
सापापातेकांपवितां॥ प्रेमल्लाते अभयदाता॥ तुझाचरणुजि ॥१२॥

अनंता॥ हृदइंसर्वथावाह्लाताति॥१३॥ तेचिहृदयजीकैसें॥ वोलखें
भक्तिप्रेमरसें॥ तेथेंतुझाचरणुसावकासें॥ अतिउल्हासेंवाह्ला
ताति॥१४॥ करितांचरणाचेंध्यान॥ जेविसरलेभुकताह्लान॥
त्यासिद्यावियांअभयदान॥ चरणध्वजजाणपैंतुझा॥१५॥ तो
चीचरणुसात्वति॥ पावावयासमविभूति॥ पुजिलाजिश्रीपतिः
॥चतुर्मुर्त्तिव्युहरुपें॥१६॥ वासुदेवसंकर्षण॥ अनिरुद्धआणिप्र
द्युम्न॥ हाचिचतुर्व्युहजाण॥ पुजास्थानभक्ताचें॥१७॥ भिन्नभि
न्नच्यारिव्यक्ति॥ चहुंरुपेंयेकीमुर्त्ति॥ ऐसेंजाणोनिपुजिजेंभक्ति
॥व्युहस्थितित्यानाव॥१८॥ सात्वतल्लणीपतितेभाक्ति॥ भगवद

ऐश्वर्यातेंवांछितः। चतुर्मुखरूपेंपुजितः। ऐश्वर्येंविनटेठेउनि॥ १९॥
जन्ममरणप्रवाहस्थिति॥ नासावयायेकिंभक्ति। पुजाकीजेच
तुर्मुर्त्ति॥ आत्मवंतिसज्ञानि॥ २०॥ त्रिषवर्णत्रिकाल। पुजाक
रितांअविकल्प॥ भजोनिजितलाकलिकाल॥ जन्ममुलछेदा
ला॥ २१॥ आणिकहिभक्तजन॥ तुझेंकरितातिभजन। यज्ञद्वा
राहोमुनिहवन॥ विधिविधानविधोक्त॥ २२॥ श्लोक। यश्चिंत्यंत
प्रयतपाणिभिरध्वराग्नौत्रय्यानिरुक्तविधिनेशहविर्गृहीत्वा॥
अध्यात्मयोगउतयोगिभिरात्ममायांजिज्ञासुभिःपरमभागव
तैःपरीष्टः॥ ११॥ टिका॥ दिक्षाग्रहणिअतिसादर। यज्ञद्वाराभज १३

नतत्पर॥ क्रियेपासुनिनेमिलेकर। हस्तव्यापारनकरिति॥ २३॥ ते
थेंवेदत्रयीचिविधानकला॥ बाहेरित्रिगुणचित्रिमेखला। अंतु
यज्ञपुरुषुअकांनिला॥ चैतन्यतेजालासवर्त्मा॥ २४॥ तेथेंॐका
रवषट्कार॥ लक्षेणेक्रमंत्रउचार॥ द्रव्यअर्पितिअपार। अतिपवि
त्रअवदानि॥ २५॥ आणिकयेकयोगयुक्त॥ योगधारणातुतेंभज
त॥ प्राणपानाचिसमतादेत॥ आसनस्थहोउनि॥ २६॥ वज्रासन
निदृढबंध॥ भेदुनिसट्चक्राचेंभेद॥ कुंडलणिचास्कंधः॥ अतिसु
बंधथापरिला॥ २७॥ तिखवळलिमहाशक्ति॥ वेगेंचालिलिउर्ध
गति॥ पवनप्रासुनिग्रासति॥ योगस्थितिगगनातें॥ २८॥ शेखु

॥१४॥ निसहस्त्रदळाचें पाट ॥ आउठपीठ आणि गोल्हाट ॥ कमुनिया
श्रीहट ॥ आलिउज्ञर ब्रह्मस्थाना ॥ १९॥ तेथें परमानंदाचा भोगु
॥ शीवशक्तिचा संयोगु ॥ या परिश्रम्यासु नियोगु ॥ हा भजनमार्गु
योग्यांचा ॥ २०॥ तुझी जाणावया माया ॥ येक भजों लागले तुझें
पायां ॥ सर्वथा अतर्क्य तुझी माया ॥ देवराया: श्रीकृष्णा ॥ २१॥ मा
यानळक्षें विलक्षितां ॥ तो चि माया मोह जाला चित्ता ॥ मगते
सिद्धि लागी तळतां ॥ चरणु भगवंता पुजिति ॥ २२॥ आणि क
ल्हियेकु पक्ष ॥ तुज भजावया मुमुक्षु ॥ जालें गा अतिदक्ष ॥ अध्या
त्मपक्ष निजयागें ॥ २३॥ आत्मसमायेचा न ध्या ॥ करावया जिज्ञा ॥१४॥

सा ॥ निजात्मबोधें सावकास ॥ अति उल्लास सुजेचा ॥ २४॥ दिवेका
विया भावना ॥ नित्यानित्या चि विवंचना ॥ करुनि आणितां अ
नुसंधाना ॥ सर्वत्र जाण तुं चि तुं ॥ २५॥ जे अनित्यपणें चाळिलें
॥ तें मायिक लें मिथ्या जालें ॥ मग चिन्मात्रैक उरलें ॥ निर्वाळलें
निजरूप ॥ २६॥ येवं पाहतां चहुंकडे ॥ तुझें चि स्वरूप जिकडे ति
कडे ॥ मग पुजिति वाडेकोडें ॥ निजसुख वाडे सर्वत्र ॥ २७॥ जे जे देख
ति जे जे ठाइ ॥ तें तुज वांचुनि अन्य नाहि ॥ ऐसा सर्वत्र चरणु पा
ठाइ चा ठाइ पुजिला ॥ २८॥ श्लोक ॥ पर्युष्ट्यात वविभो वनमा
ल येयं संस्पर्द्धिनी भगवती प्रतिपत्निवछ्री: ॥ यः सुप्राणेत म

सुयार्लएमाद दन्नो भूयात्सदांघ्रिरसुभाशयधूमकेतुः॥१२॥ टि
का॥ येमेसर्वत्रतुतेंपुजिति॥ तेभक्त पठियंतेहोति॥ त्याचिपुज
तेहिश्रुति त्रीति॥ स्वयेंश्रीपतिमानिसि॥ ३९॥ रानिरानटवन
माला॥ भक्तिआणुनिंघातलिगला॥ रमासांडुनि उतावेला
स्वयेंभालला मालेसि॥१४०॥ भक्तिअर्पिलिआवडि॥ लुलेनं न
तीयेचि अधिक गोडि॥ सिलिजालितनुलिंनकठि॥ अर्धघडि
गलाचि॥ ४१॥ भक्तिभावार्थेअर्पिलि॥ देवेंसर्वांगीधरिलि॥ या
लागीसुकोंविसरिलि॥ टवटविलिसर्वदा॥ ४२॥ तिचाआस्वा
दितागंधु॥ भावेंभुललामुकुंदु॥ श्रिसितपजलाक्रोधुः॥ स ॥१५॥

वतिसमंधुमाडला॥ ४३॥ मजनयेतां आधिं॥ भक्तिंअर्पिलिने
लोकधि॥ मिंतरुणसांडुनि त्रिशुद्धिं॥ तेहृद्रखांधिवाह्लातुस
॥४४॥ देवोनेलेंभोगाचिखुण॥ तेहृद्धेमितरुण॥ परितिसिवि
भुल्ला निर्गुण॥ गुणागुणह्लानेलें॥ ४५॥ मजचरणसेवाएका
देवेला॥ हिसर्वकालपडिलिगला॥ मजहोनिस्नेहोआगला॥
नेलावनमालासर्वथा॥ ४६॥ मातेंडावलुनिवेगी॥ हिबैसलिदो
हिंआंगि॥ इसिबोलताचिश्रीरंगी॥ मजलागीत्यागीलं॥ ४७
॥ मजदिधलिचरणाचिसेवा॥ इचामलफकितिमाह्लावा॥
पादयावरिलेंयादवा॥ माझीसेवाहिनलि॥ ४८॥ मिंकुलाम

॥१६॥ जाक्षीराब्धिचि॥ हिरानटरानिचि॥ खांदिबैसलिदेवाचि॥ भिड
भक्तांचिलणतनि॥ ४९॥ हेभक्तबलैबैसलिरखांधि॥ कहिंचि
नुतरेंत्रिशुद्धि॥ रमावनमालेतेंवंदि॥ द्वेषबुद्धिसांडुनि॥ १५०॥
ऐंसिभक्ताचिपुजा॥ तुजआवडेगरुडध्वजा॥ सुप्रणीतभाववो
जा॥ चरणितुजाअर्पिल्यां॥ ५१॥ तोचरणुधूमकेतुतुझा॥ आ
मच्यांपापातेंनासुवोजा॥ पुनःपुनागरुडध्वजाः॥ पापस
मजानिर्दलु॥ ५२॥ करितांचरणाचेंवर्णन॥ नधायदेवाचंमन
॥ पुडतपुडतिचरणस्तवनः॥ ध्वजलक्षणवर्णिति॥ ५३॥
श्लोक॥ केतुस्त्रिविक्रमयुतस्त्रिपतत्सताकोयस्तेभयाभ ॥१६॥

यकरोसुरदेवचम्वोः॥ स्वर्गायसाधुषुखलेस्थितराथभूमन्नूपा
दःपुनातुभगवन्भजतामघंनः॥ १३॥ टिका॥ बलिबंधनिश्च
नंता॥ त्रिविक्रमिचरणुवाढता॥ सत्यलोकाहिवरौता॥ ध्वसे
भूलकताश्रीचरणु॥ ५४॥ चरणुवाढलासर्वाविरि॥ तोकेतुबो
लिजेसर्वावरि॥ पताकाझलकतकवणेपरि॥ सुरसरितनिज
गंगा॥ ५५॥ बलिबंधनिश्चवशेष॥ चरणुउचालिलादुरास॥ न
रवेंभेदलाआवर्णकोश॥ जललेबहुवसःचालिले॥ ५६॥ च
रणस्पर्शेभगवंता॥ जालिजीवनासिपवित्रता॥ ब्रह्मलोक
मंडलिंधारितां॥ शिवेमाथ्यावाहूलि॥ ५७॥ चरणध्वजीपता

॥१७॥

काते गंगा ॥ त्रिवाहिनि त्रिपथगा ॥ च[illegible]गा त्रिरंगा ॥ नयनभंगा
उल्हासु ॥ ५८ ॥ केतुझ्लकलयां[illegible]रे सेने सिभयउठि ॥
दैवी संपत्ति चापोटिं ॥ अत्यंतउ[illegible]पु ॥ ५९ ॥ आणिक च
रणाचि कथा: ॥ देवासि स्वर्गसुखदाता ॥ तो चि चरणु अधर्मवं
तां ॥ होय तलगाता नरकहेतु ॥ ६० ॥ येकतरलें चरण पुजितां ॥ येक
तरलें चरण ध्यातां ॥ चरण उपेक्षिती सर्वथा ॥ अधःपाता ते
जाति ॥ ६१ ॥ चरण वंदिति कां निंदिति ॥ ते निजपदा प्रतिजाति
॥ सर्वथा जे उपेक्षिति ॥ अधोगति तयांसि ॥ ६२ ॥ चरण वंदि
तां तरखिसिला ॥ निंदिता उधरिलें शिशुपाला ॥ जे उपेक्षी ॥१७॥

ति चरणकमला ॥ तयां रवला रौरव ॥ ६३ ॥ ऐकें स्वामि आपका ॥ ऐ
सें तुझा चरणु निकां ॥ आमचें सकलपातकां ॥ क्षणा छेदे रवा
उधारू ॥ ६४ ॥ जिथ्येपापाचा जाला उधारू ॥ तेथें सलज्ज चि रवुट
ला दुराचारू ॥ ऐसा तरावया संसारू ॥ चरण साचारु पै तुं ॥ ६५ ॥ सा
श्लोक ॥ नस्योतगावद्वयस्य वशी भवंति ब्रह्मादयस्तनुभृ
तो मिथुरर्द्यमाना ॥ कालस्यते प्रकृतिपुरुषयोः परस्य शं
नस्तनोतु चरणः पुरुषोत्तमस्य ॥ १४ ॥ टिका ॥ निजसुखा
ते विस्तारिता ॥ तुझा चरणु जि अच्युता ॥ कालादिक मा
चा शास्ता ॥ आह्मां नियंता देवाचा ॥ ६६ ॥ तुं कालाचा ॥

वा
।१८। निज नियंता। कासि अकाळ न करवे सत्ता। देवासि अधि
कारि स्थापिता। देव नियंता तुं कृष्णा। ६७। कर्मस्वामि तुं कृष्ण
नाथा। इंद्रियक्रिया समस्ता। कोण्हा न करवे अन्यथा। कर्म
नियंता श्रीकृष्णु। ६८। ब्रह्मादि शरीरधारि। तुज आधीन गा
श्रीहरि। जैसें नाथिलें नैसनागरि। कृशिब तु धरि स्वामितें
।६९। तेथें जो राहे मागें पुढें। तो सोडिजे आसुडें। तुझें अ
ह्रेवरि रोकडें। वर्त्तति गा हें कळिकाळादिक। ७०। संसा
रलक्षण संतासि। अधिकारिं जुपोनिं सर्वासि। निजक्षेत्रें
कर्मासि। तुं वाहावसि निजाज्ञा। ७१। रोउनिं अहंकारा।

विभेदि। महत्तत्वाचें खळें आदि। त्रिगुणदोरें बापुडि। बांधसि
कडिविकडि जीवपशु तें। ७२। इंद्रिअस्तुचें निझणकारे। दंतां
निजकर्माचें फेरें। जो खांद चुकउनि बोसरें। तोचि मारें मारि
ज जें। ७३। हे बोलूं रिझण सिवायां। सृष्टिकर्त्ति धर्त्ति ते माया।
भजासि संमधु नाहियया। देवराया हें नसणें। ७४। मायेसि
तुंचि अधिष्ठान। यालागी तुं परमकारण। तुझी येंमाडाव
रिजाण। क्रीडास्थान प्रकृतिपुरुषां। ७५। तुं मायेहोउनि
अपारु। प्रकृतिपुरुषां होउनि परु। काळाचा काळ तुं दुर्ध
रु। सर्वसंहारु कर्त्ता तुं। ७६। आमच्या निजसुखाउत्तमा।

तुझा चरण विस्तारु मेघश्यामा ॥ हे विमागो पुरुषोत्तमा ॥ कृपा अ
ळाव रिनु कीजे ॥ ७७ ॥ श्लोक ॥ अस्यासि हेतुरुदयस्थितिसंयमा
नाम मव्यक्तजीवमहतामपि कालमाहुः सोयं त्रिनाभिरखिलापच
ये प्रवृत्तः कालो गभीररय उत्तमपूरुषस्त्वं ॥ १५ ॥ टिका ॥ जगाचि उ
त्पत्ति स्थिति ॥ तुज चिपासुनि श्रीपति ॥ सकळ संहरिता अंती ॥ तुंचि
निश्चिति महाकाळु ॥ ७८ ॥ क्षोभलियां नामसि शक्ति ॥ सृष्टि चा प्र
ळयो करिसि अंती ॥ तेथें बीजरूपें करिसि अव्यक्ति ॥ जीवराहाति सूक्ष्म
ळें ॥ ७९ ॥ मग उत्पत्तिचें काळवेळें ॥ तेंच बीज विरुढति सकळें
॥ पाल्लें जतिस्थिति सकळे ॥ पुष्पफळें सफळीत ॥ ८० ॥ हे गुणक्षो ॥१९॥

भाचि अवस्था ॥ तेथें मिंनळे प्रळयकर्ता ॥ ऐसें ह्मणसि जरि कृष्ण
नाथा ॥ तरि तेहि कथा परियैसें ॥ ८१ ॥ तुझा साचार जाळ्यां भाव ॥
माया महत्तत्व आणि जीव ॥ नासुनियां दास पाहाहो ॥ निजपदीं नि
र्वाहो भोगिति ॥ ८२ ॥ त्यां तुं सकळ संहारितां ॥ कोण दुर्घटता कृष्णना
था ॥ करणें सिं प्रळयकर्त्ता ॥ तुंचि सर्वथा महाकाळु ॥ ८३ ॥ कळां नें दि
सि संहारस्थिति ॥ अति सूक्ष्म काळगति ॥ नासु करिसि अंती ॥ निज
प्रकृति विकारें ॥ ८४ ॥ प्रळया सि प्रमाण मूळ ॥ ळव निमिष घटि
का पळ ॥ अहोरात्र त्रिकाळ ॥ त्रिगणाभि केवळ जो सळणीजे ॥
८५ ॥ ऐसियें गंभीर गति सि ॥ माया महत्तत्व नासिसि ॥ तो तुं महा

॥२०॥

कातुंहोसि॥ हृषिकेशीश्रीकृष्णा॥८६॥ श्लोक॥ त्वत्तःपुमान्स
मधिगम्ययस्यवीर्यंधत्तेमहांतमिवगर्भममोघवीर्यः॥
सोयंतयानुगतआत्मनआंडकोशंहैमंससर्जबहिरावर
णैरुपेतं॥१९॥ टिका॥ पुडतिसृष्टिचासृजिता॥ तुचिहोसिगा
अनंता॥ तेउत्पत्तिचिअवस्था॥ मुख्यकर्तातुंचितुं॥८७॥ तुंचि
त्वाहोनिवीर्यशक्ति॥ होयपुरुषासिपुरुषत्वप्राप्ति॥ तेऐंअं
गिकारुनिप्रकृति॥ केलेउसउत्पत्तिगर्भाधान॥८८॥ तेचि
तेवेंळिप्रकृति॥ महत्तत्वेंहोयगर्भवति॥ तेऐंमहत्तत्वेंसिगर्भ
धरिति॥ हिरण्यवर्णअंडातें॥८९॥ तिअमोघवीर्यप्रबळ॥ ग ॥२०॥

र्भिविश्वाकारबाळ॥ धरितिजालिवेल्हाळ॥ ब्रह्मांडसकळ
अंडामाजी॥१९०॥ जैसेंगर्भासिउल्बजाए॥ तैसेंअंडासिबहि
रावरण॥ सप्तधानेमस्तप्रमाण॥ तुनिर्माणकरविता॥१९१॥ पृ
थ्वीजळअनिळअनळ॥ नभआणिअहंकारस्थूळ॥ सातवें
तेअतिसबळ॥ जाणसूत्रकेवळक्रिया॥१९२॥ त्यागर्भासिज
तनेंवरि॥ तुचिआतुआणिबाहेरि॥ रिघालासुत्रधारि॥ खां
बसूत्रिंजैसा॥१९३॥ ऐसेजगजालेंदोघापासुनि॥ परितीस
रेंनदेखेंकोणि॥ अवघिसृष्टिदोघिंजणि॥ दुमदुमुनि

॥२१॥ भरिलिसे ॥ १९४ ॥ वातिलागनिपाहातां । तिसरेनलगेचित्त
तां । दुसरिप्रकृतिनिर्धारितां । तेहिंसर्वथाटवाल ॥ १९५ ॥ पै
सेंदुजेनविणकला । येकलाचिविश्वजाला । अकलतुंकौ
सालमला । मंलमर्दनाम्नीकला ॥ १९६ ॥ पैवंयेकलेंपणेतु
कर्त्ता । यालागीलेपुनलगेसर्वथा । कर्मकरूनिंतुअकर्त्ता ॥
तेहिकथाःपरियेसे ॥ १९७ ॥ श्लोक । तत्तस्थुपश्वजगतश्च
भवानधीशोयन्मायययोत्थगुणविक्रिययोपनीतान् । अ
र्थान्जुषन्नपिहृषीकपतेनलिप्तोयेन्येस्वतःपरिहृताद ॥२१॥

पिबिभ्यतिस्म ॥ १७ ॥ टिका ॥ चरेंअणें अचरें । जंगमेंआणिस्थ
वरें । याजगाचास्वामिंनिर्धारिं । कितेंखरेंगुतश्लोकें ॥ १९८ ॥ तरि
स्वामित्वकेसेंघडे । हेंजरिंपुससिधडफुडें । तरिंतेहिंविधिंरो
कडें । वचनगोटेंअवधारी ॥ १९९ ॥ निमायेचेंनियोगें । नानावि
षयभोगिसिअंगें । तेभोगिलेंपणेंअंगीनलगे । अकर्त्तात्म
संगेंआलिप्त ॥ २०० ॥ तोचिअकर्त्तात्मबोधुकैसा । जरिह्मणसिह
षिकेशा । तेआगमनिगमअतर्क्यदशा । परमपुरुषापरिये
सें ॥ १ ॥ भोग्यभोगुभोक्ता । यातिहिंतेंतुंप्रकाशिता । जेविंघटि
बिंबोनिसविता । अलिप्ततास्वभावें ॥ २ ॥ घटघटजलप्रत्ति ॥

॥२२॥ बिंबासि:स्वयेंसविताप्रकाशि॥प्रकासुनिप्राळिप्रत्यासि॥ तेवि
तुंभोगासिश्रीकृस्णा॥७॥अथवाकार्यकर्मकर्त्री॥यातिहिंमाजि
निजात्मता॥देखतोअभोक्ता॥भोगुनितत्वतानिजभोग॥४॥दर्पणि
च्यापातिबिंबासि॥जोपवर्त्तलाभोगासि॥अभिचाराचात्मा
स्तुत्यासि॥केविंआंगासिलागेल॥५॥जगचिंहेंआंगवे॥जोल्हा
तुनिठेलाआंगें॥त्यासिबाधावेंकोणेंभोगें॥निजात्मयोगें
योगियां॥६॥असेयाबोधाचेंनिबळें॥तोविषयावरिजो[illegible]
लोळें॥परिविषयाचेंनिविटाळें॥बाधुनमेळेंतयाचा॥
तोघेएंदेएंकरि॥पाहातांदीसेव्यवहारि॥नांदतांहि[illegible] २२

रदारि॥त्यामाझ्यारितोनांहि॥८॥निएंनियाबोधाचिमागी॥भोग[illegible]
गुकेलायोगीं॥नर्हिंकांपनातिसर्वांगी॥वासनारांगीउरलीसे॥
॥स्वप्निविषयोदेखति॥जागेंज्यात्यांप्रायश्चितिकरिति॥नां[illegible]
मावलखीअहंकृति॥यालागीभ्रांतिसर्वदा॥१०॥येसियां[illegible]
विषयभेडां॥नाहिंनिजबोधुधडफुडा॥तैसानव्हसितुंनिधडा
॥दिसेरोकडानिजबोधु॥११॥श्लोक॥स्मायावलोकत्वदर्शि
तभावहारि॥भ्रूमंडमंडलप्रहितसौरतमंत्रशौडेः॥पत्न्यस्तु
षोडशसहस्त्रमनंगबाणैर्यस्येंद्रियंविमथितुंकरणैर्नविभ्व्यः
१८॥टीका॥मिंनिधडानिजबोधें॥संपुर्णःल्लएसिदेखेसकें॥

॥२३॥ कठिण:॥ येअर्थिचें उपलक्षण:॥ ऐके तें खुण: स्वामियां ॥ १२ ॥ सो
ळा सहस्त्र पत्न्यां घरिं ॥ आणि गोकुळिंचा परनारि ॥ कुब्जा दि
मथुरेंमाजारि ॥ कृष्णकुमारि भोगिल्या ॥ १३ ॥ मुंजि नक्षतां आधि ॥
भोगिलिया गोवळि पें धि ॥ धरूनियां सादो बिंदि ॥ नदो नदी अ
संख्या ॥ १४ ॥ अवघि भोगिता नारि ॥ बोधु न मळेंचि श्रीहरि ॥ अं
गेरिघा ळा सिक्षिर सागरिं ॥ अर्जुन कैधि कुनिं ॥ १५ ॥ शेष श
यी नारायण ॥ उत्कंठा तुझी याद रूषना ॥ तेणें उपावो केला जा
ण: ॥ हरूनि ब्राह्मणाचि बाळें ॥ १६ ॥ जे विं आपुलिं स्वरूप आ
पण ॥ पाहावियां कीजें दर्पण ॥ ते विपाहा विसावले आर्जुन ॥ स्वयें ॥२३॥

नारायण: आपल्ये आणि ॥ १७ ॥ तुं अवतार नर नारायण ॥ तुझें ध्या
वियां दरूषण ॥ ब्राह्मण अपत्ये जाण ॥ म्यां आपण आणिलिं ॥ १८
येसें नारायणाचे बोल ॥ सप्रेम अति सबोल ॥ आली अर्जुनि केलें गा
सकल ॥ तुझा बोधु अकळ श्रीकृष्णा ॥ १९ ॥ तें ब्राह्मणाचि
अपत्यें ॥ जे बहु काळ जालि होतिं मृतें ॥ तुं वा आणुनिं दिधलिं अ
नंता ॥ ते देखिलें समस्तें चरित्रें ॥ २० ॥ तुझी नारायणाचि अवस्था
॥ तेथें आमचि कवण कथा ॥ पार न कळे जी अच्युता ॥ गुणातीता
श्रीकृष्णा ॥ २१ ॥ मागा अवतार जालें ॥ परि ऐसें चरित्र नाहि केलें ॥
विधिवेदा ना जाविलें ॥ मभिचारा दिधलें निजपद ॥ २२ ॥ जेम्यां भो

खें

॥२५॥ गिळोंस्त्रियासि ॥ ते तुं उदासीन खेळणासि ॥ ते ऐ बाधुन पवेचि
बोधासि ॥ ऋषिकेशी तेन घडे ॥ २३ ॥ हावभावविलासें स्त्रि ॥ अंगे
दाउनि चपळते सि ॥ तुज लक्षुनि पुरुषोत्तमासि ॥ कामबाण
सियोजिति ॥ २४ ॥ वाउनि भ्रूमंडळाचें वेडे ॥ वंकट कटाक्ष बाण
गाढें ॥ सुरतमंत्री रोकडे ॥ केळे घडफुडे सतेज ॥ २५ ॥ ज्याबा-
णाचा घाउ ॥ इंद्र खोचला सहस्त्र ठाउ ॥ सिनलो लविलापा
हि[illegible]नाहि निकी मोही ळिमहाबाणें ॥ २६ ॥ ज्याबाणाचा पिसा
रा ॥ लागला चिपैं भेदरा ॥ तापसि घेतला पुरा ॥ सांडुनि घरदा
रा पळाले ॥ २७ ॥ तैसें सोळा सहस्त्र बाण ॥ अखंड तुज चिव ॥२४॥

ध
रिसंधान केंकरि तां बोन मेळे ज्ञाण ॥ अतिविंदाण हे तुझें ॥ २८ ॥ घ
रिच्या स्त्रिया सहस्त्र सोळा ॥ गोकुळादि मथुरेच्या अबळा ॥ तुज
वि-- करावया गोपाळा ॥ नव्हति चि सकळा समर्था ॥ २९ ॥ त्या
चेनि तुज न करवे चि विषद ॥ परि त्यास कळियां निर्विषद ॥ ऐसा
तु त्रैलोक्याच्या ठाइं ॥ स्वामि पाहि श्रीकृष्णा ॥ ३० ॥ ऐसें तुझि
कीर्त्ति ऐकतां ॥ अथवा वाचरण तीर्थ घेतां ॥ याचि दोहिं ती थांचि
समर्थता ॥ पवित्रता जगासि ॥ ३१ ॥ श्लोक ॥ बिभ्व्यस्तवामृतकथो
दवहास्त्रिलोक्याः पादावनेजसरितः शमलानि हंतुं ॥ आनु
श्रवं श्रुतिभिरंघ्रिजमंगसंगैस्तीर्थद्वयं शुचिषदस्त उप-

॥२५॥ स्पर्शंति ॥१९॥ टिका ॥ तुझी येकीर्त्तिचें श्रवण ॥ अंतरमळाचें क्षा
ळन करूनियां वृत्ति जाण ॥ परमपावन कीर्त्तनें ॥ ३२ ॥ तुझिंये च
रणीचि गंगा ॥ सकळपातकें नेभंगा ॥ तेपायवर्ळि श्रीरंगा ॥ पवि
त्रजगातें करिति ॥ ३३ ॥ यां दोहिं तीर्थांचें सेवन ॥ अखंड करिति
साधुजन ॥ तेणें होउनि परमपावन समाधाननिजवृत्ति ॥ ३४ ॥
अवताराचें अंति येदोन्हिं तिर्थें अतिविख्याति ॥ प्रकटकेलें तुवां
क्षिति ॥ तरामाश्रीपति निजदास ॥ ३५ ॥ येक श्रवणें येक स्नानें ॥
दोन्हिं तीर्थें परमपावनें ॥ प्रगटकेलिं जगजीवनें ॥ मलिनजनेंत
रामा ॥ ३६ ॥ श्लोक ॥ श्री बादरायण उवाच ॥ इत्यभिष्टूयविबु ॥२५॥

धैः सेशः शतधृतिर्हरिं ॥ अभ्यभाषत गोविंदं प्रणम्यांबरमाश्रि
तः ॥ २० ॥ टिका ॥ शुकम्हणे परिक्षिति ॥ यापरि देवि समस्तिं ॥ स्त
विलास्वानंदें श्रीपति ॥ परमभक्तिभावार्थें ॥ ३७ ॥ अैसा कर
नि स्तुतिवादु ॥ संतोषविला गोविंदु ॥ देवासि होतुसे आल्हादु ॥
परमविनोदुः सर्वांसि ॥ ३८ ॥ स्तुति करावया आयणि ॥ ब्रम्हा सिउ
पुढें होउनि ॥ तेहि जयजयकारु करूनि ॥ जोडिं गाळिघातलिं ॥
३९ ॥ देवराहोनि गगनि ॥ हातजोडुनि विमानि ॥ विनंति करा व
यालागुनि ॥ ब्रम्हा पुढें राहोनि बोलतु ॥ ४० ॥ श्लोक ॥ ब्रम्होवा
च ॥ भूमेर्भारावतारायपुरा विज्ञापितः प्रभो ॥ त्वमस्माभिर

॥२६॥ रशेषात्मंस्तत्तथैवोपपादितं ॥२१॥ टिका ॥ उतरावया धराभार ॥ पु
र्विं त्राथिंल्लासि यदुविर ॥ अभय द्यावयां सुरवरां आलिंश्री धरा
विन विले ॥४१॥ आलिं विनविलें जैसे ॥ तुवां कार्य केलें ह्मणेनि तैं
सें ॥ त्याहोनियां विशेषें ॥ केलिनि जविन्यासें धर्मवृद्धि ॥४२॥ तुं
सर्वेस्वरू सर्वात्मा ॥ जे कार्य न करवेचि आला ॥ तेहिं तुवां पुरु
षोत्तमा ॥ घनश्यामा संपादिलें ॥४३॥ श्लोक ॥ धर्मश्च स्थापितः
सत्सु सत्यसंधेषु वै त्वया ॥ कीर्त्तिश्च दिक्षु विक्षिप्ता सर्वलोक
मलापहा ॥२२॥ टिका ॥ सत्यवादी साधु जे कांहि ॥ ज्याचा संक
ल्पु तुझा पाहि ॥ धर्मु स्थापिला त्याचां ठांइ ॥ तुवां पाहिं यथास्थि
तु: ॥४४॥ आणिक दशदिशा प्रति ॥ विस्तारिलि उदार की ॥२६॥

र्त्ति ॥ तेणें पावन त्रिजगति ॥ होय निश्चिति श्रवणादरें ॥४५॥ श्लो
क ॥ अवतीर्य यदोर्वंशे बिभ्रद्रूपमनुत्तमं ॥ कर्माण्युद्दामवृत्तानि
हिताय जगतो कृथाः ॥२३॥ टिका ॥ पुर्ण पुरुषा हृषिकेशि ॥ तुं
अवतरलासि यदुवंशी ॥ सीमा तुझीया रूपासि ॥ बरवेपणासि
न करवे ॥४६॥ तुं सर्वांमाजी सर्वोत्तमा ॥ देखतां दृष्टित्रासि उपरमा ॥
लीला विग्रहु पुरुषोत्तम: ॥ मनोरम सकलिकां ॥४७॥ कर्में के
लि परम अद्भुतें गोवर्धनु धरिला वामहस्तें ॥ मुखें प्रासुनि वणे
व्यांतें ॥ गोपाळां तें वाचविलें ॥४८॥ मृतां आणिलें गुरुपुत्रा
सि ॥ गतगर्भ भेटविलें देवकिसि ॥ गोपालवधें तुं जाल्लासि ॥

विधात्यासिभुलविले ॥४९॥ जगाचीयापरमहिता ॥ यालागीना
नाचरित्रकथा ॥ करिताऊालासिअनंता ॥ कमलनाथानिजजन
का ॥ २५० ॥ श्लोक ॥ यानित्ते चरितानीशम्मनुष्याःसाधवःकलौ ॥
श्टएवंतःकीर्त्तयंतश्चतरिष्यंत्यंजसातमः ॥ २४ ॥ टिका ॥ कथाकौ
तुकविचित्रें ॥ नानापरिचिचरित्रें ॥ परमपावनपवित्रे ॥ येऐंअव
तारें त्वाकेलें ॥ ५१ ॥ कलयुगिंसाधुजन ॥ याचरित्राचेंश्रवणकी
र्त्तन ॥ करितांतरलेंजाण ॥ तमोगुणत्रिगुणेंसि ॥ ५२ ॥ श्लोक ॥ यदु
वंशेवतीर्णस्यभवतःपुरुषोत्तम ॥ शरच्छतंव्यतीयायपंचविंश
धिकंप्रभो ॥ २५ ॥ अवतरल्यांयदुवंशी ॥ पुरुषोत्तमाऋषिकेशी ॥ ॥२७॥

संख्यायाअवताराःसि ॥ जालितेतुजपासिसांगेन ॥ ५३ ॥ मर्त्य
लोकिंमनुष्यमर्यादा ॥ शतवर्षेजिगोविंदा ॥ तेअतिक्रमोनिअ
वंदा ॥ अधिकमुकुंदापंचविंशजालिं ॥ ५४ ॥ श्लोक ॥ नाधुनातेखि
लाधारदेवकार्यावशेषितं ॥ कुलंचविप्रशापेननष्टप्रायमभूदि
दं ॥ २६ ॥ टिका ॥ यावरतेयेथेकांहिं देवकार्यउरलेंनांहिं ॥ यादव
कुलजाणसिंतेंहि ॥ नष्टप्रायपाहिंउरलेंसें ॥ ५५ ॥ उठवणया
आलेंहातीयेह ॥ कांपारवंडउपडिलेंपारवफें ॥ तेसायादवावाद
लभारु ॥ भुईभारुउरलासि ॥ ५६ ॥ निवणेंचाफुटकाडेरा ॥ कांक्ष
योलागलाराजकुवरा ॥ वणवांआलाखल्यांअजगरा ॥ याद

||२८||

ववीशतेदसा ||५७|| दारुणब्राह्मणाचाशाप नाशलावीर्य
शौर्यप्रताप गलालावांछीवेचादर्प केवलप्रेतरूपदीसता
ति ||५८|| श्लोक || ततःस्वधामपरमं विशस्वयदिमन्यसे सलो
कानूल्लोकपालानःपाहिवैकुंठकिंकरान् ||२७|| टिका याला
गीजीयादवराया || आलिवांछंतुझियाःपाया वेगुकीजेस
धामायावयां || सुरवर्यश्रीकृष्णा ||५९|| अकेंदेवकीनंदना
||जरिमानेलतुझीयामना || तरिनिघिजेजीयाचिक्षणाः||
सुरसेनातिष्टत ||२६०|| सलोकंपालजेजे त्यावरितुंवाकृ लोक२
पाकीजे आलिंकिंकरगातुझे वचनमानिजेंदासाचे ६१ ||२८||

अकेजिवैकुंठनाथा || तुजिथोरिआलाअवस्था आदिकरूनि
उमाकांता आणिसमस्तांदेवासि ६२ श्लोक अवधारितमेत
त्मेयदास्थविबुधेश्वर कृतंवःकार्यमखिलं भूमेर्भारोवतारितः
||२८|| टिका जोयोगज्ञानमुकुटमणि मेघगंभीरयावाणि ब्रह्म
यांप्रतिचक्रपाणि हास्यवदनिबोलिला ६३ नारदब्रह्मसु
खावले किंनिजानंदावेंफलपीकले तैसेंश्रीमुखेंबोलोंआ
दरिलें भाग्यउदेलेंश्रवणाचें ६४ गौरवेंल्हणेब्रह्मदेवा||
संतोषलोतुझीयाभावाः पुत्रस्नेहोकरूनितेकां उदित
रवेवांहरिजाला ६५ आवडिल्हणेविबुधेंद्रा सत्यतुझीवा

॥२९॥ गमुद्रा ॥ तुझेंनिं वचनें ब्राह्मणें द्रा: ॥ धराभार उतरिलें ६६ ॥ सक
ळकार्य निशेष ॥ म्यां संपादिलें देख ॥ तरी उरलें से एक ॥ थोरसं
टक मज लागीं ६७ श्लोक दोनि: ॥ तदिदं यादवकुलं वीर्यशौ
र्यश्रियोद्धतं ॥ लोकं जिघृक्षद्रुद्धं मे वेलयेव महार्णवः २९ ॥
यद्यसंहृत्य दृप्तानां यदूनां विपुलं कुलं ॥ गंता स्म्यनेन लोको
यमुद्वेलेन विनंक्ष्यति ३० ॥ टिका ॥ हे यादवाचें कुळ येथें ॥ वी
र्यशौर्यश्रियोद्धत ॥ धर्मु नासा आजन्मवरी ॥ अतिदृप्त निज ब
ळें ॥ ६८ ॥ हे छेदुं पाहातां ति धर्ममुळें ॥ म्यां आवरिलें असति या
बळें ॥ जेविं समुद्रा तें मर्यादवेळें ॥ असें राखिलें नें मुनि ६९ ॥ २९ ॥

सांडुनियां ऐसियासि ॥ मज गेलियां निजधामासि ॥ हे प्रवर्त्त
तील अधर्मासि ॥ कोण यांसि वारिल ॥ ७० ॥ जैसा निमर्याद
सागरु ॥ स्ववेळा सर्वसंहारकरु ॥ त्यासि कोण सके आ
वरुं ॥ तैसा विचारु होइल ॥ ७१ ॥ हे अधर्मपर होति गाढें ॥ तुला
सि पडेल सांकडें ॥ सांगो धावाल मज पुडें ॥ याचें रोकडें ग्लानि
॥ ७२ ॥ हे ना टोपति देवा ॥ ना करिति दैत्यादानवा ॥ हे अधर्मु करिति
जेव्हां ॥ तुम्हि चि मज ते व्हां सांगो याल ॥ ७३ ॥ श्लोक ॥ यदूनां नाशआ
रब्धः कुलस्य द्विजशापतः ॥ यास्यामि भवनं ब्रह्मन्नेतदंते तवा
नघ ॥ ३१ ॥ टिका ॥ यालागी कुळनाशासि त्वरित ॥ आजिपासु

निसुमदुर्म्मं:॥केले असेगा निश्चित:॥यथोचित यादवां॥
७४॥अैकें सखया प्रजापति॥या कुलनाशा चान्मूर्ति॥तुझी
यं भुवनावरु निंनिश्चिति॥निज धामा प्रतियेईन॥७५॥ऐ
सें बोलिला स्वयंभु॥अैको निशंभु स्वयंभु॥आनंदला देवकदं
बु:॥समारंभु मांडिला॥७६॥जयजयकारु केला सकलिं
परमानंदे सिद्धि निटालिं॥चरण वंदुनि वनमाळि पुष्पां
जलि अर्पिल्या॥७७॥श्लोक॥श्रीशुक उवाच॥इत्युक्तो लोक
नाथेन स्वयंभुः प्रणिपत्य तं॥सह देवगणैर्देवः स्वधाम समप
द्यत॥३२॥टिका:॥शुक ह्मणे परिक्षिति॥अैको निरूप

॥३०॥

वंदिति॥सुरवर आनंदले चित्तिं॥आल्हादें करिति अभिवंदन॥७८
धाता सविता भूपाणि॥मिलोनियां देवगणि॥कृष्णासि घात
ल्या लोटांगणि॥चरण वंदुनिं निघाले॥७९॥एवं वंदुनि श्रीपति॥आ
पुलालिया स्थाना प्रति॥निघाल्या जि देवपंक्ति॥पवनगति विमा
नें॥८०॥श्लोक॥अथ तस्यां महोत्पातान्द्वारवत्यां समुत्थितान्
॥विलोक्य भगवानाह यदुवृद्धान्समागतान्॥३३॥टिका॥कुरु
नाथु करणें राकेडु॥ऐसें कहलें ने मिलें घडफुडें॥नव द्वारकेसि
येरि कडे॥महोत्पात गाढे उठिले॥८१॥गगनें निघाले त्रिके
तु॥धुमकेतु दंडकेतु॥सिखासहितास्ति काकेतु॥गगना आ

॥३१॥ तुङगवल्ला ॥ ८२ ॥ माध्यानिवाजिल्ला आघात ॥ दिवसा उल्कापा
तहोत ॥ भुतें नागिविंनाचत ॥ गगनां आंतरोदसि ॥ ८३ ॥ हकजंबु
क नगरा आंत ॥ दिवसा चौबाराकु कात ॥ नगरिं भालुवा भुकत
म ॥ जनकांपत देखोनि ॥ ८४ ॥ नगरा आंतु बाहेरि ॥ श्वानांचिर
डुणिंभारिं ॥ मार्जारकलहो नगरि ॥ घरोघरीं होतुसे ॥ ८५ ॥ गा
ढ्व अर्डातिमध्यरात्रि ॥ लेकरें खेलतिझुंझारि ॥ मा एसातें श्म
डु पितिघारि ॥ घुघातिघारि : दिवाभीति ॥ ८६ ॥ वागेश्वरिक्षोभ
लिगारि ॥ बोलिल्ल एतियआलियमथाडि ॥ कारेधावता
तांतडि ॥ आगिनडि घालुं पाहा ॥ ८७ ॥ भूफोट भुमिकंप ॥ ॥३१॥

अग्निकिरणें तेपें आतप ॥ वारें निसोडिला आहा कंप ॥ लागें
ह्नडप: स्वरस्पर्शें ॥ ८८ ॥ धुलोरा उधलत नगरिं रजभरें डोल
या माझारि ॥ डोलों नु घडे वनरनारि ॥ दिशा आह्निंधुमधूमिता ॥
८९ ॥ यैसें नानापरिचें उत्पात ॥ नगरिं रुधिर वृष्टिहोत ॥ देखो
नियादव समस्त ॥ भयचाकित पैं जाले ॥ २९० ॥ यादवमिलो
नि थोरथोर ॥ वृद्ध करिति विचार ॥ ये चिन्हें अरिष्टकर ॥ विघ्न
घोरदीसतसें ॥ ९१ ॥ अवघेंआलें कृष्णापासिं ॥ हात्रां तुसाग
तितयासि ॥ उद्विग्न देखोनियादेवासिं ॥ रुषिकेशी बोलिला
॥ ९२ ॥ श्लोक ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ एतेवैसुमहोत्पाता ह्युत्ति

॥३२॥ स्तीह सर्वतः॥ शापश्च नः कुलस्यासी ब्राह्मणेभ्यो दुरत्ययः॥
३४॥ टिका॥ कृष्ण यादवांसि सांगत॥ दिविभुव्यंतरिक्षगतः उठि
लेंजि महोत्सातः सर्वगतः सर्वदा॥ ए३॥ देखो नियांचि न्हासि मज
हिं आठवले मानासि॥ ब्राह्मणें शापयदुकुलासि॥ चिन्हें त्यासिं सू
चकें॥ ए४॥ ब्राह्मणशापु खरा॥ नुल्लंघवे हरिहरां॥ तुह्मिं आता
चिंवि चारु करा॥ नगराबाहिरु जनकाळा॥ ए५॥ श्लोक॥ न वस्त
व्य मिहास्माभिर्जिजीविषुभिरार्यकाः॥ प्रभासं सुमहापुण्यं या
स्यामो द्यैव मा चिरं॥ ३५॥ टिका॥ येथु निद्वारकेचि वस्ती॥ आह्मी
सांडाविसमस्ती॥ जी वेज्या आचि चाड चित्तिं॥ तरिं प्रभासें ॥३२॥

प्रति निघावें॥ ए६॥ वेगिं करा रे तांतडि॥ आजचि निघा लवडसवडि
॥ सांडा घरदाराचि गोडि॥ येथें अर्धघडि न राहें॥ ए७॥ श्लोक॥ यत्र
स्नात्वा दक्षशापात् गृहीतो यक्ष्मणोडुराट्॥ विमुक्तः किल्बिषात्
सद्यो भूयो भेजे कलोदयं॥ ३६॥ टिका॥ ऐका समस्त यादवश्रेष्ठ
॥ प्रभासतीर्थ अतिवरिष्ट॥ जेथिंचें निस्नानें उडुराट्॥ निस्तरला
कष्ट क्षयाचें॥ ए॥ दक्षें निजकन्या चंद्रासि॥ सत्तावीस जणि दिधा
ल्या त्यासि॥ तो रात ला रोहिणिसिं॥ येरा सर्वांसि उपेक्षुनि॥ ए ए॥ द
क्षें शापिलें चंद्रासि॥ क्षयरोगु लागला त्यासि॥ तेणें येउनि प्रभा
सांसि॥ स्नानदानासि केलें॥ ३०॥ स्नानमात्रें केवळ॥ क्षयरो

॥३२॥ गुणेलातत्काळः ॥ कलापावलासकळ ॥ शोभें निर्मळ निजतेजें ॥ ३१
॥ श्लोक ॥ वयं च तस्मिन्नाप्लुत्य तर्पयित्वा पितृन्सुरान् ॥ भोजयित्वो
शिजो विप्रान्नानागुणवतांधसा ॥ ३७ ॥ टिका ॥ आलिंहिं तेथें स्ना
नदान ॥ पितृतर्पण देवतार्चन ॥ करुं ब्राह्मणपुजन ॥ जेसंपन्नश्र
तिशास्त्रें ॥ २ ॥ नानापरिचिपक्कान्नें ॥ गुणाधिकीं मिष्टान्नें ॥ देवब्रा
ह्मणासि भोजनें ॥ नानादानें विधिनोक्तें ॥ ३ ॥ श्लोक ॥ तेषुदानानि
पात्रेषु श्रद्धयोप्यामहांतिवै ॥ रुजिना नितरिष्यामोदानैर्नौभिरि
वार्णवं ॥ ३८ ॥ टिका ॥ श्रद्धेचेनि नेटें पाटें ॥ पाहोनि दानपात्रें चोख
जे टें दान द्यावें गोमटें ॥ भुमिवोलटें विंबिज ॥ ४ ॥ ब्राह्मणाचें मुख ॥ ३२

तें क्षेत्र ॥ पाळ आपेठिविणपवित्र ॥ ऐसें पाहोनि सुक्षेत्र ॥ दानें वि
चित्र पेराविं ॥ ५ ॥ विनीतते चिसलवोकः ॥ श्रद्धाचाडें जि निर्मळ
॥ शमदमादि बैलसबळ ॥ तेत काळजुंपोनि ॥ ६ ॥ ऐसिया वो
जापरि ॥ बिजपेरिलियां क्षेत्रीं ॥ पिकपीकें लघु मिरें ॥ पुरुषार्थ
चाऱ्हिं लगडोनि ॥ ७ ॥ त्यापिकाचें निशंबळें ॥ पापेतरो निंपै
सकळें ॥ जेविनावें चेंनिबळे ॥ समुद्रजळें तरिजति ॥ ८ ॥ श्लोक
॥ एवं भगवता दिष्टा यादवाः कुरुनंदन ॥ गंतुं कृतधियस्ती
र्थं स्यंदनान्समयूयुजन् ॥ ३९ ॥ टिका ॥ शुक ह्मणे कौरव
नंदना ॥ ऐकें परिक्षिति संज्ञाना ॥ कृष्णें दिधलि अनुज्ञा ॥

तिर्थीविधानाप्रभासें ॥ ९ ॥ यादवउठिलेवेगेंगा‍ढें ॥ रथिंजुपिलेंजि
घोडे ॥ एरधावतिएरापुढें ॥ चहुकडे लगबग ॥ १० ॥ श्लोक ॥ तत्रि
रीक्ष्योद्धवोराजन्नूत्स्त्लाभगवतोदितं ॥ दृष्ट्वारिष्टानि घोराणि
त्यंकृष्णमनुव्रतः ॥ ४० ॥ टिका ॥ थोरवीराचेंबोभाट ॥ गजरथाचेंघ
डघडाट ॥ द्वारकेंमाजिनुफरेवाट ॥ प्रयाणेउद्भटप्रयासें ॥ ११ ॥
हुडबडिलिदेखोनिद्वारावति ॥ ऐकेंरायापरिक्षिति ॥ नद्धवा
सिक्लाठवलेंचित्तिं ॥ कृष्णवदंतिदेवासिं ॥ १२ ॥ कुलनासा
लरितः ॥ श्राजिपासुनिसुमुहुर्त्तः ॥ नोचिदेवप्रस्तुत ॥ कार्य ।
रंमांडिलें ॥ १३ ॥ उद्धउकृष्णासवेंसंतत ॥ र हा तुमतें नोव
त्रेत ॥ सुरसंवाद निश्चिति ॥ होतांस्रततया ॥ ते ॥ १४ ॥ आसताये
थे कृष्णनाथ ॥ द्वारकेमाजिउत्पात ॥ उठिलेंतेमनोगतः ॥ जाण
निश्चितकृष्णाचें ॥ १५ ॥ यादवनेउनिप्रभासेंसि ॥ अर्धक्षलें...
सिलयांसि ॥ जावयानिजधामासिं ॥ ऋषीकेशीउद्धतु ॥ ही
लणालकांनेलेईतुकेदुरि ॥ नासुनकरिविद्वारकापुरिं ॥ त
रितोसर्वज्ञश्रीहरिः ॥ सुत्रधारीजाणता ॥ १७ ॥ यादवदंवां
निश्चिति ॥ सातविंपुरिद्वारावति ॥ येथेंनिमालयांसायुज्य
मुक्ति ॥ हेजाणेंनिश्रीपतिननासिचि ॥ १८ ॥ यांसिआहेंपदाभि
मान ॥ द्वारकेमाजीनघडेंनिधन ॥ हेजाणेंनिंजगजीवन ॥

॥३५॥ करवीप्रयाणप्रभासें ॥१९॥ ब्रह्मशापाचें मुसळ देखा ॥ प्रभासें
निघालिते एरका ॥ हे कळलें यदुनायका ॥ तिथें सकळिकां धा
डिलें ॥२०॥ स्वकुळनासुनि श्रीपति ॥ निघेल निजधामाप्रति ॥
हे जाणोनि उधव चित्तीं ॥ बहुतां रितिं कळवळला ॥२१॥ वासें
कंठ निरोधिला ॥ नेत्रीं अश्रुंचा पुर आला ॥ स्वेदु सर्वांगी चालि
ला ॥ दददई दाटला हुंडकाः ॥२२॥ कृष्णवियोग अर्धक्षण ॥ तेणें
निघों पाहे प्राण ॥ विसरला कार्य आठवण ॥ कृष्णवदनः नि
रेक्षि ॥२३॥ वियोगप्राप्तिचें बाण ॥ प्रबळ हृदयीं रुतले अंतीं ॥
मनबुद्धि ॥ धैर्यसिं होतिविकळ ॥ जिवितलमनलागलिं ॥ ३५

२४ ॥ येकांतिं देखोनि श्रीकृष्णासि ॥ धांवोनि लागला चरणा
सि ॥ मिठि घालुनि पायांसिं ॥ ऊकसाबुकसिं फुंदतु ॥ २५ ॥ श्लो
क ॥ विविक्त उपसंगम्य जगतामीश्वरेश्वरं ॥ प्रणम्य शिरसा
पादौ प्रांजलिस्तमभाषत ॥ ४१ ॥ टिका ॥ जो जगाचा नियंता
६५१ ॥ त्या काळाचा कॅकळिता ॥ त्याचें चरणीं ठेविला माथा ॥
विनीततां बोलतु ॥ २६ ॥ श्लोक ॥ उधव उवाच ॥ देवदेवेशयोगेश
पुण्यश्रवणकीर्त्तन ॥ संहृत्यैतत्कुलं नूनं लोकं संत्यक्षते भवा
न् ॥ ४२ ॥ विप्रशापं समर्थोपि प्रत्यहन्न यदीश्वरः ॥ टीका ॥ उधव
ह्मणें यादवेंद्रा ॥ देवेंद्राचा आदि इंद्रा ॥ योगियांचा प्रबोध

॥३६॥ चंद्रा ॥ अर्क तूं समुद्रांपैं तुं झी ॥२७॥ देवांमाजी इंद्र इस्तु ॥ त्याइंद्रा आ
तुं जगदीशु ॥ योगीयांमाजी श्रेष्ठ महेशु ॥ त्याच्याहि ईश्रु तुं कृ
ष्णा ॥२८॥ तुझें जे श्रवण कीर्त्तन ॥ तें पुण्यासि करि पावन ॥ छे
दि संसारबंधन: ॥ समाधान कीर्त्तनें ॥२९॥ संहारूनी नि
जकुळासि ॥ सांडूनियां या लोकासि ॥ निजधामा जावों पा
हासि ॥ हृषिकेशी निश्चिती ॥३०॥ श्लोक ॥ नाहं तवांघ्रिकम-
लं क्षणार्द्धमपि केशव: ॥ त्यक्तुं समुत्सहे नाथ स्वधाम नय
मामपि ॥४३॥ टिका ॥ अन्यथा विप्र[illegible]पासि ॥ करावया ॥३६

समर्थु होसि ॥ तें न करूनि कुळसंहारिसि ॥ निजधामासि जा
वया ॥३१॥ ऐसें बोलतां आले रूदन ॥ न धरत चालिलें स्फु
दन ॥ अश्रुं विपूर्ण जाले नयन ॥ धावोनि चरण धरियेले ॥
३२ ॥ माथा ठेविला चरणावरि ॥ सखा स्वामी तुं श्रीहरि: ॥ आ
ह्मासि सांडूनिया दूरि ॥ कैस्या परि जासि ल्ल ॥३३॥ तुझे प्र
याणाचि वार्त्ता ॥ ऐकतां गा अच्युता ॥ उभडूं सांडवेना चि
त्तां ॥ वियोगु सर्वथा नव्हावा ॥३४॥ जैसा वेगळी मासो
ळि ॥ तैसा जीउ तळमळी ॥ निष्ठुर जाल्हासि वनमाळी ॥

॥२७॥ अंतकाळीं मज लागी ॥ ३५ ॥ तुज गेलिया पाठी ॥ मी दीनवदन
येसृष्टि ॥ कोण मसि सांगो गोष्टि ॥ आसु पोटिं न समायें ॥ ३६
॥ निघोनि गेलियां आत्मा ॥ प्रेतरूप तरे प्रतिमा ॥ तुं गेलियां नि
जधामा ॥ तैसे आल्लां होइल ॥ ३७ ॥ तुं चिं आल्ला जनक जन
नी ॥ हाइट विश्वासु आमचा मनि ॥ के विजातो सि सांडून ॥ ल
लेनि लोलणे घातलि ॥ ३८ ॥ तुं निघालासि निजधामा ॥ को
णासि निर्विलें जी आल्लां ॥ कां रुषलासि पुरुषोत्तमा ॥ बोलु
निज कर्मा आमच्या ॥ ३९ ॥ मुके बाल सांडुनि क्षिति ॥ मातारि
घोपाहें सति ॥ ते जे विंये का कुलति ॥ तैसि स्थिति उद्धवा ॥ ४० ॥ २७

कां रवणे अडवक्षिति ॥ आधले सांडूनि जाए सांगाति ॥ ते
स्ना निकरि वनाति ॥ तैसी गति उद्धवा ॥ ४१ ॥ गोडूगि लि आमि
षकवलि ॥ सवेचि पारधी असु डिगलु ॥ त्यामीनाऐसा विद्ध
लुः ॥ होतु प्रेमलु उद्धव ॥ ४२ ॥ तुज गेलिया वरि देवा ॥ म्या कोण
चि करावि सेवा ॥ कां रुसलासि यादवा ॥ आमच्या दैवा निश्चि
त ॥ ४३ ॥ धांव धावो पाया पडे ॥ धाय मोकलु निरडें ॥ मज सांडुनि
तुं चि पुढें ॥ कोणि कडे जातोसि ॥ ४४ ॥ मि न के पाया वेगल्ला ॥ हणे
नो संडी चरण कमल्ला ॥ तु चि संप्रयाण जी गोपाला ॥ अंतका
ला मज कां लु ॥ ४५ ॥ तुझी थोरि मज लागली सवें ॥ मजन्यावे

॥३८॥ आपणसवें हेचिप्रार्थितुह्मांजीवेंभावें । कृपायादवेंमजकीजे
॥४६॥ तुंगरुडाफळहोसि । तेव्हांकृपेनेबैसवीपाठिसि । सांड
नकोहृषिकेशी । निजधामास्तिमजनेई ॥४७॥ सत्संगतिद्यावि
जन्मवरि । अंतिकांत्यागिसिदुरि । कृपाळुवाश्रीहरि । कृ
पाकरिसर्वथा ॥४८॥ लक्षणेसिंमिंनिजकुळासि । कांळुंता
तुजकेविहोइनकृपाळु । हेंनलक्षणतिदीनदयाळु । अ
तिस्नेहाळुभक्तांसि ॥४९॥ तुह्मीकृपाभक्तांवरि । याला
गींमिंसत्संगीकरिं । मातेंउधारिश्रीहरि । ह्मणेंसंसारिंसां
डिसि ॥५०॥ श्लोक । तवविक्रीडितंतातनृणांपरममं ॥३८॥

गलं । कर्णपीयूषमास्वाद्यत्यजंत्यन्यस्पृहांजनः ॥४४॥ टिका ॥
तुह्मीक्रीडानानाखेळ । आणीयांसिपरममंगळ । कर्णद्वारें
विस्ताळ । निजनिर्मळसेविति ॥५१॥ तुह्मेंकीर्तिश्रवणाचि
आवडि । लागलिकर्णपीयूषेगोडि । तियेंअमृताचिचवियोडि
॥ होयअर्धघडिनलगतां ॥५२॥ ऐसिऐकतांतुह्मीकीर्ति । स
र्ववासनास्पृहानाशति । तेभक्ततुजनविसंबति । हृदईवा
हतिसर्वदा ॥५३॥ त्यातुप्रत्यक्षश्रीकृष्णासि । मजनसाहवें
वियोगासि । सर्वेंलाविलिआह्मासि । सोजन्येंसिस्वामिलें ॥५४
॥ श्लोक ॥ शय्यासनाटनस्थानस्नानक्रीडाशनादिषु । क

॥३९॥ थंलां प्रियमात्मानं वयं भक्तास्त्यजेमहि ॥ ४५ टिका ॥ तुं तव अम
चा स्वामि होसि ॥ अर्धासनि बैसविसि ॥ मज वेगळें रुषिके
शी ॥ निज गुज आसि तुज नाहि ॥ ५५ अवाट कार्य पडे थोर ॥
तेव्हां मज पुससि विचार ॥ मिं जो जो सांगें मंत्रः ॥ तो सा
चार मानिसि ॥ ५६ ॥ जेव्हां भोजन करुं बैससि ॥ माझे ता
टतां टासि माडिसि ॥ जेवितां नाना विनोद करिसि ॥ निज शे
षदेसि मज लागी ॥ ५७ ॥ ब्रह्मादिकां न लभे पंक्ति ॥ तो मिं
बैसें तुजें पंक्ति ॥ शेष भागी जी श्रीपतिः ॥ केलें निश्चिति
का मज ॥ ५८ ॥ मातें धरुनि या हातिं ॥ येक ला बैससि ये ॥३९॥

कांति ॥ ब्रह्मादिकांचि विनति ॥ तुज प्राप्ति मि सांगें ॥ ५९ ॥ कल्लो
नें दित्तां कोल्हांसि ॥ तुव्हां केळें रासक्रीडेसि ॥ ते गुह्य सांगो नि
मज पासि ॥ गोकुळांसि धाडिलें ॥ ६० ॥ सेजेसित उठउनि भीमु
किसि ॥ मज अपणया जवळिं निजविसि ॥ ते निद्रेचिया सुखासि
॥ समाधिका द्रसि बापुडि ॥ ६१ ॥ येसि यां तु स्त्री संगति ॥ रात्रि
भोगिल्याने ऐकिति ॥ त्या मज सांडोनि श्रीपति ॥ जालें नि
श्चित करितोसि ॥ ६२ ॥ विजुनगमें चक्रपाणि ॥ मज बोलाउं धा
डिसि रुक्मिणि ॥ सारिपाट आलिंदो घिजणं ॥ येका सनि
खेळिजे ॥ ६३ ॥ जेवेळि ये निघसि ॥ मज आपुलां राथिं बैस

॥४०॥ विस्मिं ॥ दोघांगमन येकेरथे सि ॥ आजि तुम गला सिसां घातां
६४ ॥ जलक्रीडा करिता जलिं ॥ करिसि गोपिकां सिरा डोलि
।ते क्राळि मिं तुज जवलि ॥ स्नान कालिं सर्वदा ॥ ६५ ॥ येसेसां
गोमि किति ॥ तुज वेगला श्रीपति ॥ नाहि जालो अहोरात्ति क
विमां आतिं सांडावें ॥ ६६ ॥ तुं स्वामि सखा सर्वात्मा ॥ जीवाचा
जीउ तुं पुरुषोत्तमा ॥ तुझा वियोग मेघश्यामा ॥ केवि आ
ल्ला साहवेल ॥ ६७ ॥ आम्हु चा जीउ आलिंप्राण ॥ ते तुझे
गा श्री चरण ॥ ते वियोग दुखसंहाब्याजाण ॥ समर्थपण
मज नाहि ॥ ६८ ॥ आम चाळाचि लाभु अवंगु ॥ जे तुजीयां ॥४०॥

चरणा चा संयोगु ॥ त्याचा न साहावें वियोगु ॥ देहभंगु जालयां
॥ ६९ ॥ देह राहे लतरि राहो ॥ अथवा जाये लतरि जावो ॥ तुझा
चरण वियोग पाहाहो ॥ न सके साहो सर्वथा ॥ ७० ॥ घोरदुस्तर
तुजीया माया ॥ ब्रह्मादिकां न ये आया ॥ मज सुगम जालि तरा
वया ॥ यादवराया निजशेषें ॥ ७१ ॥ श्लो ॥ त्वयोपयुक्तस्रग्गांध
वासोलंकारचर्चिताः ॥ उच्छिष्टभोजिनो दासास्तव मायां ज
येमहि ॥ ४९ ॥ टिका ॥ तुझें गंधशेष आणि माला ॥ धरितां क
पालि आणि गला ॥ मिं नाग विंकलिकाला ॥ दासु गोपाला
पैं तुझा ॥ ७२ ॥ तुजे कासे चा पिवला ॥ येउनि माझें कासें ला

॥४१॥ गळा ॥ तैचिकांमुग्धांजी तळा ॥ दृढ जाळा निजकासे ॥ ७३ ॥ तुवां आ
पुळेहृदद्वचेपदक ॥ जेव्हां चिमज दीधले देख ॥ तेव्हांचि माया
जाळि विमुखः ॥ दासा सन्मुख नराधिके ॥ ७४ ॥ मायेसि अत्रसते उ
ख ॥ तरि हों आहाति सन्मुखः ॥ ति मिथ्या गा निःशेष ॥ वृथा लो
कभ्रम लें पैं ॥ ७५ ॥ तुझें उच्छिष्ट सेवितां देख ॥ ळाजोनियां
जाय समाधिसुख ॥ निडारळा निजात्मसंतोषः ॥ शेषें प्रए
क्ष निजळाभु ॥ ७६ ॥ ऐसें तुझें निदाश्ये सरता जाला ॥ तुझें
नि निजशेषे वाचिंलो ॥ तुझिं माया अभिंतरळा ॥ ज्या ध्याकुळा
विळा योगियां ॥ ७७ ॥ श्लोक ॥ वाताशनाय रुषयः श्रमेण तु ॥ ४१ ॥

र्ध्वमंथिनः ॥ ब्रह्माख्यं धाम ते यांति शांता संन्यासिनो मळाः
॥ ४७ ॥ टिका ॥ मिथ्या मायेन्वां धाका साटि ॥ योगियें रिघाळें जि
कपाटिं ॥ जान्हिं सांडिलिं गोटि ॥ तन्हिं पोटिं धाकति ॥ ७८ ॥ आ
स्व स नें होउ निजा एग ॥ आकळाव्या प्राणपाना ॥ मुळबंदें आंको
चना ॥ दृढ धारणा ते करिति ॥ ७९ ॥ श्री गुरुळें बारबारा ॥ जिणव
या जी वारा ॥ रात्रिदिशु शरिरा ॥ अभ्यासद्वारा आटिति ॥ ८०
॥ क्षुधे निरवाद ळि भुक ॥ तृषा ताहान प्याळि देख ॥ जिएं
नियां सुखदुख ॥ अति नेटक निर्धारें ॥ ८१ ॥ सुबुद्धि धरूनि
यां ळांति ॥ आकुंचुनि इंद्रियवृत्ति ॥ वैराग्येक रत्ति रमाति

॥ऊर्ध्वगतिनिघालें॥८२॥भेदुनिमनकर्णिकावोवरि॥उसळलें
जिब्रह्मरंध्रिं॥जिणेंनियांब्रह्मगिरि॥निशाणभेरिलाविल्या
॥८३॥तैसेंशांतिचेंनियोगें॥विलासततसर्वांगिं॥संकल्प
त्यागवेगें॥जालेंआंगेंचिब्रह्म॥८४॥ऐसेंयोगबळेंयो
गी॥मायाजिणतिआंगावांगि॥याहोनिअतिसुगममार्गी
॥आल्यालागीत्यांकेलि॥८५॥श्लोक॥वयंत्विहमहायो
गिन्भ्रमतः कर्मवर्त्मसु॥त्वद्वार्त्तयातरिष्यामोतावकैर्दु
स्तरंतमः॥४८॥टिका॥भजावेंतुजीयांनिजभक्तां॥कैकां
वितुझीकथावार्त्ता॥हूतकेनितरलोजिसर्वथा॥कृष्ण

नाथानिजमाया॥८६॥आल्याकर्ममार्गाचांकर्मठां॥तुवांउपका
रकेलामोटा॥तुझेकथेचाश्रवणपाटा॥मुक्तद्वारवठामोक्षाचा॥८७
॥असोमोक्षाचिकथा॥चाडनाहिंसर्वथा॥तुझाभक्तासितुझीक
था॥करितांभवव्यथानबाधिति॥८८॥तुझेंअभेदभक्तिचेंकोड॥
आल्यासंसारचिगोड॥ठेंचुनिंत्रिगुणाचेतोंड॥भक्तप्रचंडभ
जताति॥८९॥श्लोक॥स्मरंतः कीर्तयंतस्तेकृतानिगदितानि
च॥गत्युत्स्मितेक्षणक्ष्वेलियन्नृलोकविडंबनं॥४९॥टिका॥
तुझाचरित्राचेंश्रवण॥अवडिकरितांकीर्त्तन॥त्याचाभववं
धवेदना॥बळेंचिजाणतुंकरिसि॥९०॥पुसुनियांसंसारभा

॥४३॥ वो ॥ निजपदिं देसिं ठावो ॥ हा श्रवण कीर्त्तणें आभु पाळा हो ॥ आ
ळिसहजे ळाहो निज भक्त ॥ ९१ ॥ स्वभावें कीर्त्तन करितां ॥ ये
रूडा आभु होय तत्वता ॥ मां तुझें मुखीची कथा गातां ॥ आपणें
देता तु होसि ॥ ९२ ॥ तुवां जें जें केलि लिळा ॥ ते आवडि गातां गो
पाळा ॥ नित्य त्यांसि वैकाजवळा ॥ आंगें आंग वळा तु होसि ॥ ९३
॥ तुझिं गोकुळिचिं गमनपदें ॥ आवडि वर्णिति आनंदें ॥ त्यासि
स्वादिवाळु निज बोधें ॥ कीर्त्तन छंदें नाचति ॥ ९४ ॥ तुझें वर्णि
ति जे हास्यवदन ॥ त्या भक्तां तें करिसि ध्यान ॥ त्याचें निबोळें स
माधान ॥ स्त्रिसुदृष्टिं जाण तुं देसि ॥ ९५ ॥ तुझें दृष्टिचें दर्श ॥४३॥

षण ॥ दृश्यातीत निरीक्षण ॥ सर्वत्र देखणें पण ॥ कित्ती निं गाळें जे
गाति ॥ ९६ ॥ त्याचा पाउल पाउलासि ॥ आपुलें सर्वांग तुं वोवा
ळिसि ॥ आंग सांडुनि तिष्टसि ॥ त्या पासि: सर्वदा ॥ ९७ ॥ आपुलिं
ज्ञानगुणसमुद्रा ॥ सोसिं आर्पिसि ज्ञाननरेंद्रा ॥ निजबोधें प्रबोधचं
द्रा ॥ त्याचा निजभद्रा तु करिसि ॥ ९८ ॥ रासक्रीडादि नाना छंदः
॥ आंगनामंगनादि प्रबंध ॥ कीर्त्ति तुझि श्रुति विषद: ॥ भावार्थें शु
द्ध: जे गाति ॥ ९९ ॥ कांठकु निब्ळ यासि: ॥ गोपाळ वळे तुं ज
नासि ॥ श्रैसि ऐसि यानावासि ॥ ऋषिकेशी जे गाति ॥ १०० ॥ त्या
सि सर्वभुति निजा ळसतां ॥ देसि तुं आपुलि सत्ता: ॥ त्याचा बो

॥४४॥ ल्लामाजीवर्त्तताः ॥ कृष्णनाथा तुं होसि ॥ १ ॥ मनुष्यनाट्याचेनि
योगें ॥ जेजे चरित्रें केलें तुवां आगे ॥ तेणा तां ऐकता अनुरागें ॥
तरलें वेगें निजभक्त ॥ २ ॥ म्यां चि केलि जे आलि ॥ तेव्हां पुर्वलि
सर्वकालिं ॥ त्या मज उपेक्षु निवनमालि ॥ अंतकालिं कां जासि
॥ ३ ॥ श्लोक ॥ एवं विज्ञापितो राजन् भगवान्देवकीसुतः ॥ एकां
तिनं प्रियं भृत्यमुद्धवं समभाषत ॥ ५० ॥ टिका ॥ एवं या परि देव
कीसुनु ॥ पुर्णपुर्णशें भगवंतु ॥ विनविला श्रीकृष्णनाथु ॥ नि
जभक्ते उद्धवें ॥ ४ ॥ निजभक्तु ल्लणऐें ॥ उधवासि याकार
ऐें ॥ निजगुजसागऐ ॥ श्रीकृष्ण त्यासि बोलऐें सर्वदा ॥ ५ ॥ जे ॥४४॥

थें तिगमुनां हिं कृष्क्लिणि सि ॥ ठावो नाहिं देवकि वसुदेवासि ॥ बलि
भद्रादि प्रद्युम्नासि ॥ अनवसरु पासिं जैं ठांई ॥ ६ ॥ तेठांई कृष्णा प्र
ति ॥ उधव असे अहोराति ॥ यालागीं पैं एकांति ॥ ज्ञाते ल्लणऐ तित
यासि ॥ ७ ॥ श्रीकृष्णासि वाडें कोडें ॥ जीवापरिस जे आवडे ॥ ते उध
वासि चदे एंघडे ॥ प्रेम गाढें भक्ताचें ॥ ८ ॥ देतां जरि तो न घे ॥ तरि
धावोनि आलंगी वेगें ॥ न घे तां देवो पायां लागे ॥ भक्त पांगें पांग
ला ॥ ९ ॥ यालागीं कृष्णासि प्रियकर ॥ उधवचि साचार ॥ याहुनि
निप्रेमथोर ॥ नाहिं स्वधरम्रा नाचे ॥ १० ॥ यालागीं प्रियभक्तु एए
कांति ॥ येथिंदें उवासि साजति ॥ तेणें निजस्वामिसि विनंती ॥ नि

॥४५॥ जप्रितिपें केलिं ॥११॥ कैं कोनि उधवाचें वचनें । चातकलागी जेवी
घनें । तेविं बोलला जगजीवन । स्वानंदघन जे बोधें ॥१२॥ चातका —नि२
विना हानि कित्ति: । तृप्ति कत्फनि निववि क्षिति । उधवउदेशें
श्रीपति । त्रिजगति निववि ॥१३॥ ऐकता उधवाचें बोल । एता
ति श्रीकृष्णासि डोलः । भक्तभाग्य जीसरवोल । जाल्हालि वोळ
प्रेमाचि ॥१४॥ ते बोलले भक्तभुमिसि । निजबीज पेरिले ऋषि
केशी । ते पीकपुरे जगासि । मुक्तरासि मुमुक्षां ॥१५॥ धेनुवत्सा
चें निबोसरें । घरा दुबति पुरवि जैसें । तेविं उधवाचें निउद्देशें । ज
गऋषिकेशी निववि जे ॥१६॥ घरि पाहुणे यालागी । किजे तिपर ॥४५॥

वडिअनेगि । तेथें बालक जेविं विभागी । होति वेगीनभगता ॥१७॥ प
कान्न सेउने एति बालें । तन्हिं मातामुखि घालिबलें । तेसें जनार्द
नें आल्हाकेले । स्वयें दिधलें निजशेष ॥१८॥ नवल कृपा केलि
कैसि । कृष्णु उधवा तें उपदेशी । ते चि अर्थु दिधला आल्हासि ॥
देशभाषिं अर्थिता ॥१९॥ येका जनार्दनु ह्मणें । श्रोतां सावध हो
णें । हि मिं बोलों तोंडें कोणें । तिहिं मज करणें सावध ॥२०॥ निजभ
क्तें केलि विनति । निजज्ञान बोलिले भक्तपति: । श्रवणा विसा
वधपंक्तिः । बैसवा हत्ति तबोधे ॥२१॥ येथें मुक्तांचें कोड । पुरे मु
मुक्षांचि चाड । हि चि विषयाषिं गोड । श्रवणें कवाड उघडेल ॥२२॥

॥४६॥ उधवेंश्रीकृष्णविनविला॥नातोंअवलिंडांगोरापीटीला॥म
मुक्षासिलणेंचालावाला॥कृष्णबोलनानिजबोधे॥२३॥
क्षमार्गीचेंकापडि॥अर्थतृषातृषीतबापुडिं॥प्रबोधदोधा॥
चिपवेगाडिं॥उद्धवेंरोकडिघालविलि॥२४॥भक्तिजनंनिमार्गी
तेथें॥कडेंघेउनिहोतिनेतः॥जनार्दनपरमामृत॥जालेंप्राप्त
तिचेंनिं॥२५॥तेतुझीभक्तिनलता॥अल्लासिअसाविसर्वथा
॥तुजमार्गाविमुक्तता॥नवतेमुर्खनाभक्ताचिं॥२६॥साच
असाविबधता॥तरिम्यांमार्गाविमुक्तता॥तेचिनाहिंगा ॥४६॥

नलता॥मिथ्यामागतांमुर्खला॥२७॥मिंतुपणेंविणसहज
स्थिति॥तुझिंअसोअभेदभक्ति॥हेचिमार्गोंपुडतपुडति
संताप्रतिसर्वदा॥२८॥उधवासिज्ञानगुह्य॥उपदेसिल
कृष्णनाथ॥येकाजनार्दनविनवित॥दत्तचित्तःखांदी
जे॥४२९॥इतिश्रीभागवतेमहापुराणेएकादशस्कंधे
देवीस्तुतिउधवविज्ञापनानामषष्ठोध्यायः॥६॥श्री॥
श्लोकसंख्या॥५०॥ओव्या॥४२९॥श्रीकृष्णार्पणम
मस्तु॥शुभंभवतु॥